Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 703
Vineri 20 ianuarie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Legătură cît mai strînsă între știință și producție

„Obiceiul" locului a pierdut întîietatea

De curînd, colectiviștii din comuna Mărculești, regiunea București, au cerut printr-o scrisoare adresată ziarului nostru un sprijin mai temeinic din partea cercetătorilor de la stațiunea experimentală zootehnică Slobozia, în vederea dezvoltării pe baze științifice a creșterii taurinelor.

Ca răspuns la scrisoarea primită, specialiștii stațiunii s-au deplasat în gospodărie și în urma analizei amănunțite făcute, au dat colectiviștilor îndrumări practice privind dezvoltarea în viitor a acestui sector. Aceste îndrumări au făcut obiectul și a două articole publicate în ziarul nostru.

Pe marginea scrisorii colectiviștilor din Mărculești, ziarul nostru a inițiat o acțiune care urmărește să antreneze cît mai multe cadre de specialiști din stațiunile experimentale agricole și zootehnice și din învățămîntul agricol pentru a lega cît mai strîns activitatea lor științifică de sarcinile care stau în fața gospodăriilor agricole de stat și colective în scopul sporirii continue a producției vegetale și animale.

În numărul de față publicăm scrisoarea primită de la un cercetător al stațiunii experimentale Tg. Frumos-Iași, în care se arată metodele folosite și rezultatele obținute în munca de introducere a metodelor noi, avansate, în rîndul colectiviștilor din comuna Bălțați, regiunea Iași.

În anul trecut, pe lîngă activitatea de cercetare desfășurată în cadrul stațiunii, am primit sarcina să îndrum gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Bălțați. Încă din timpul iernii, la cursurile agrozootehnice pe care le-am ținut în cadrul gospodăriei, m-am străduit să arăt colectiviștilor importanța pe care o are aplicarea metodelor agrotehnice înaintate în sporirea producției, am căutat să lămuresc unele probleme legate atît de cultura plantelor specifice gospodăriei, cît și de creșterea animalelor.

Din discuțiile purtate la cursuri cu colectiviștii, din cercetarea rezultatelor dobîndite pînă atunci, mi-am dat seama că producțiile obținute de gospodărie la unele culturi nu erau pe măsura posibilităților existente. Situația aceasta s-a datorat în mare măsură faptului că membrii gospodăriei nu aplicau întotdeauna și în măsură suficientă cele mai potrivite metode de lucrare a pămîntului.

Mi-am dat repede seama că ar fi foarte convingător pentru colectiviști să organizeze un lot demonstrativ la una din culturile principale, unde să fie aplicate metodele agrotehnice înaintate experimentate și verificate în stațiunea noastră. Am ales cultura sfeclei de zahăr, întrucît stațiunea experimentală I.C.A.R.-Tg. Frumos deține o serie de rezultate proprii valoroase, privitoare la această plantă tehnică. De comun acord cu consiliul de conducere al gospodăriei am hotărît să înființăm un astfel de lot pe suprafața de 5 ha. Scopul urmărit a fost în primul rînd de a convinge pe colectiviști de necesitatea aplicării pe baze științifice a lucrărilor la această cultură în scopul sporirii producției la ha. Lotul a fost amplasat chiar în tarlaua cu sfeclă de zahăr a gospodăriei, tarla unde lucrările au fost făcute după „obiceiul" locului, așa cum spuneau colectiviștii.

Pe acest lot s-a executat arătura adîncă de toamnă la peste 30 cm, o dată cu care s-au aplicat 200 kg superfosfat la ha. În primăvară, înainte de însămînțare, a fost făcută o lucrare cu cultivatorul pînă la adîncimea de 10 cm. Cu 24 de ore înainte de însămînțare, sămînța a fost umectată cu apă pentru a se grăbi răsăritul și tratată cu îngrășăminte bacteriene (azotobacterin, fosforobacterin și silicobacterin). S-a semănat la data de 29 martie cu semănătoarea de cereale trasă de tractor, la distanța de 50 cm între rînduri. Cantitatea de sămînță dată la hectar a fost de 20 de kg. Înainte și după însămînțare, terenul a fost tăvălugit cu tăvălugul inelat. Pentru executarea prașilei oarbe, s-a semănat ca plantă indicatoare cînepa.

Pe lot, răsăritul a fost mult mai uniform, în comparație cu restul tarlalei. După executarea prașilei oarbe, cînd plantele de sfeclă au ajuns la 1—2 perechi de frunze, s-a efectuat prima prașilă propriu zisă, administrîndu-se 100 kg azotat de amoniu și 50 kg superfosfat la ha. La prașila a doua a fost aplicată aceeași cantitate de îngrășăminte. În total, s-au executat patru prașile, răritul și completatul golurilor, asigurîndu-se cel puțin 90.000 de plante la hectar.

Alături, pe tarla, s-a lucrat după „obișnuința" locului. S-au aplicat numai 100 kg superfosfat la ha; semințele nu au fost tratate cu îngrășăminte bacteriene și nici umectate. În timpul perioadei de vegetație au fost făcute numai 3 prașile. Răritul nu s-a executat peste tot în mod corespunzător, astfel încît la hectar au rămas doar 50.000—60.000 de plante.

Diferența de producție a fost izbitoare. Pe lotul demonstrativ s-au obținut 28.000—30.000 kg la hectar, față de numai 16.000 kg la ha pe restul tarlalei. În felul acesta, colectiviștii au putut să se convingă de foloasele aplicării metodelor agrotehnice înaintate, „obișnuința" locului pierzînd complet întîietatea.

De altfel, faptul că membrii gospodăriei colective din Bălțați s-au convins de necesitatea aplicării metodelor științifice de lucrare a pămîntului s-a văzut în toamna anului 1960 cînd ei au executat la timp și bine arăturile adînci pe întreaga suprafață și au aplicat mai multe îngrășăminte nu numai pe terenurile destinate culturilor de primăvară, dar și grîului de toamnă. Cultura de grîu se prezintă în momentul de față bine, promițînd o producție de cel puțin 2.000 de kg la ha.

Organizarea de loturi demonstrative în gospodăriile colective, ținînd seama de condițiile specifice fiecăreia, se dovedește a fi unul din cele mai eficace mijloace de răspîndire a noului în producție. Sînt hotărît ca și în anul acesta să contribui cu toate forțele mele la răspîndirea metodelor înaintate în rîndul colectiviștilor, pentru a-i ajuta să obțină producții sporite atît în sectorul vegetal cît și în creșterea animalelor, pentru a împleti astfel munca științifică cu nevoile producției.

Ing. TOMA LIVIU
cercetător la Stațiunea experimentală I.C.A.R.-Tg. Frumos, regiunea Iași

Noi ogoare unite

Trag oamenii la bine...

Fac un popas la Socodor, comună vestită din regiunea Crișana. E duminică. Stau de vorbă cu Augustin Hornai, secretarul comitetului de partid. E un om înalt, cu ochii ageri. Pomenind de una, de alta, vine vorba despre gospodăria colectivă.

— Avem rezultate bune, îmi spune tov. Hornai; de aceea oamenii se înscriu mereu în colectivă...

— Au dat mulți cereri? îl întreb.

— 39, în ultima săptămînă.

Îmi înșiră cîteva nume. Amintește de Ștefan Oaie, Ioan Săcmărean, Gheorghe Micoroi și alți întovărășiți care au făcut cereri să intre în gospodăria colectivă. După ce-mi spune asta, Hornai adaugă zîmbind:

— După cum vedeți trag oamenii la bine ca albinele la miere...

— E și natural.

— Da, e natural — repetă el. Dar ca să-i convingem de binele ăsta, a trebuit să-i invităm la gospodărie și la colectiviști acasă; să le arătăm totul pe îndelete: producția, traiul nostru...

Mi se explică cum comunistul Ioan Mureșan sau Carol Andraș, colectiviștii Petru Ciobanu sau Iuliana Palcu, duc o intensă muncă de lămurire pentru ai atrage pe întovărășiți în colectivă. Ei și alți colectiviști sînt cei mai sîrguincioși și cei mai buni agitatori.

— Mă întrebați, zice secretarul de partid, ce metode se folosesc pentru asta... Păi, ce să vă mai spun?... Sînt chiar ei, colectiviștii, pilde bune de urmat... Munca lor, viața lor de cînd sînt colectiviști, hainele bune pe care le poartă, casele noi ce și le fac.

Aflu astfel că Petru Ciobanu — lucrînd cu familia are 1.117 zile-muncă, că a primit numai ca avans, 24 măji de grîu (o maja are 100 de kilograme), 25 de porumb, peste 6.000 lei, cît și alte bucate... Aflu că Iuliana Palcu, văduvă, care în anii regimului burghezo-moșieresc nu avea nici după ce bea apă, are azi casă nouă, cu două odăi, tindă... Iar în cămară și pod belșug de bucate.

— Asemenea oameni — îmi spune Hornai, pot convinge și pe alții nu? De aceia, orientîndu-ne astfel în munca politică, folosind în special agitatorii care aduc ca exemplu și argument propria lor muncă și viață, obținem noi și noi cereri. Așa muncim noi pentru colectivizarea comunei și rezultatele nu sînt de loc slabe, încheie el zîmbind.

Ne-am despărțit, ca mai tîrziu seara, să ne întîlnim iar la deschiderea „Festivalului filmului pentru sate" ce se desfășoară la cinematograful din comună, cu un succes deplin de spectatori. Căci colectiviștii și viitorii colectiviști iubesc tot mai mult filmul.

AL. SILAGHI
corespondent

O ultimă verificare

La S.M.T. Urziceni din regiunea București, repararea utilajului necesar lucrărilor agricole din campania de primăvară este pe sfîrșite. In fotografie: șeful de atelier, Mihalache Zamfir, împreună cu tractoristul Alexandru Ionescu, verificînd la bancul de rodaj un motor de tractor.

Repede și de calitate

La sfîrșitul săptămînii trecute, mecanizatorii de la S.M.T. Dăeni, regiunea Dobrogea, mai aveau de reparat doar 9 tractoare și cîteva mașini agricole. Aceasta însemna că circa 90 la sută din numărul tractoarelor și mașinilor planificate pentru reparații fuseseră deja reparate.

Grija pentru calitatea lucrărilor a stat pe prim plan. Printre cei evidențiați pentru calitatea reparațiilor se numără comunistul Cosma Stamate și utemiștii Badea Gheorghe și Ghiaur Victor. Ei știu că reparațiile de bună calitate duc la folosirea cu randament sporit a mașinilor și tractoarelor. Datorită bunei reparații făcute în iarnă, cît și exploatării raționale, Cosma Stamate a realizat anul trecut 1.600 hectare de arătură normală fără să facă tractorului său reparații generale sau capitale.

ÎN LABORATOR

In aceste zile la laboratorul raional pentru controlul semințelor din Buzău, se desfășoară o vie activitate. Iată-le în fotografia alăturată pe inginera Lucia Garcea și pe laboranta Maria Chiriac, lucrînd la analiza probelor de semințe.

Țara se pregătește de alegeri

Candidați ai F. D. P.

Ștefan Codreanu, președintele gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din comuna Sîrbi, raionul Bîrlad, a fost propus candidat F.D.P. pentru alegerile de deputați ai Sfatului popular regional Iași. Iată-l la Casa Alegătorului din comuna Sîrbi, discutînd cu un grup de alegători.

PRESEDINTA

Cu fiecare an ce a trecut, membrii gospodăriei colective din Păulești, raionul Satu Mare, au dobîndit succese deosebite în sporirea averii obștești, în ridicarea producției agricole-vegetale și animale. Numărul animalelor de producție, de exemplu, a crescut în anul 1960 cu peste 95 la sută față de anul 1959. Producția medie de lapte a ajuns la 2.330 litri pe cap de vacă furajată, la grîu colectiviștii au recoltat cîte 1.930 kg la ha, la porumb 5.430 kg, iar la sfeclă de zahăr 33.000 de kg la ha. Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective și sporirea producției la ha și pe cap de animal au contribuit la ridicarea necontenită a nivelului de trai al colectiviștilor. Mulțimea caselor noi construite de cînd s-a înființat gospodăria colectivă în Păulești, aparatele de radio etc., sînt mărturii de necontestat ale vieții îmbelșugate a colectiviștilor.

Succesele dobîndite de colectiviștii din Păulești sînt strîns legate și de felul cum este condusă gospodăria colectivă de către tov. Maria Zidaru, Erou al Muncii Socialiste.

Renumele Mariei Zidaru, de bună președintă de gospodărie colectivă, a trecut de mult hotarele regiunii Maramureș. De aceea, zilele trecute, în sala clubului gospodăriei de stat din Livada, numeroși lucrători ai gospodăriei de stat și alți oameni ai muncii de pe ogoare au propus-o candidat al Frontului Democrației Populare pentru circumscripția electorală Turț, în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională. Tov. Alexandru Dan, directorul gospodăriei, a deschis adunarea și a dat cuvîntul tovarășei Florica Oraveț, membră în consiliul regional al F.D.P. Mai întîi, vorbitoarea a trecut în revistă marile realizări ale regimului nostru democrat-popular și perspectivele de dezvoltare a țării noastre. Apoi a vorbit despre succesele obținute în muncă de către colectiviștii din raionul Satu Mare. In mod deosebit, vorbitoarea s-a oprit la realizările celor din Păulești, după care a propus în numele Consiliului regional F.D.P. pentru circumscripția electorală Turț în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională pe tovarășa Maria Zidaru, Erou al Muncii Socialiste, președinta gospodăriei colective din Păulești.

Propunerea făcută a fost susținută în unanimitate de participanții la adunare. In încheiere a luat cuvîntul tovarășa Maria Zidaru. Ea a mulțumit pentru încrederea și cinstea ce i s-a acordat și s-a angajat să lupte cu și mai mult avînt pentru înfăptuirea politicii partidului nostru, pentru desăvîrșirea construcției socialiste în țara noastră.

LABORANTA

Desemnarea candidaturii tov. NAGYI MARIA, laborantă la Uzinele de îngrășăminte chimice din Valea Călugărească, care a fost propusă candidat în circumscripția electorală raională nr. 62, a fost primită cu un ropot de aplauze.

— Susțin candidatura tov. Nagyi — a spus muncitorul Gheorghe Moldoveanu de la Uzinele de îngrășăminte chimice — ca unul care cunosc munca și devotamentul ei. Candidata de partid și laboranta în uzina noastră, tov. Nagyi Maria este un viu exemplu pentru muncitorii uzinei. Nu numai în producție, ci și în muncile de folos obștesc, tov. Nagyi nu precupețește nici un efort în îndeplinirea sarcinilor.

Maistrul de fabricație, Costache Ștefan, a susținut de asemenea, printre alții, candidatura tov. Nagyi.

— Eu, a răspuns candidata, vă mulțumesc pentru încredere și vă asigur că-mi voi duce la îndeplinire îndatoririle ce îmi vor reveni ca deputată în sfatul popular al raionului Ploiești.

DIRECTORUL

Sala căminului cultural din Valea Călugărească era plină pînă la ultimul loc. Se aflau acolo muncitori și muncitoare din G.A.S., de la Uzinele de îngrășăminte chimice „Petre Poni", colectiviști și colectiviste, țărani individuali.

În liniștea sălii, glasul doctorului Niculae Păcescu, delegatul consiliului regional Ploiești al Frontului Democrației Populare, făcea cunoscută viața și munca candidatului circumscripției electorale regionale nr. 28.

— ...A pornit-o de jos tov. Țîrdea Ion și a tras greul ca muncitor la rafinăria Nr. 3 pe cînd capitaliștii stăpîneau bogățiile țării. Muncitor înaintat, el a luptat pentru drepturile clasei muncitoare și ale întregului nostru popor. Partidul i-a insuflat putere și încredere în lupta pentru făurirea vieții noi. Sarcinile pe care partidul le-a încredințat tov. Țîrdea au fost duse cu devotament la îndeplinire de către acesta...

Cei prezenți ascultau cu atenție cuvintele delegatului consiliului regional Ploiești al F.D.P. Muncitorii și muncitoarele din gospodăria de stat Valea Călugărească, care îl cunosc bine pe directorul lor, au aplaudat și susținut primii, candidatura tov. ȚÎRDEA ION în alegerile pentru deputați în sfatul regional Ploiești.

— Ceea ce mă stăpînește în momentul de față — a spus tov. Radu Liviu, inginerul șef al gospodăriei de stat din Valea Călugărească, este un puternic sentiment de mîndrie că directorul nostru a fost desemnat drept candidat în alegerile de la 5 martie. Tov. Țîrdea este un bun tovarăș, de la care noi, lucrătorii gospodăriei, am învățat să punem mai presus de toate interesele gospodăriei — interesele obștești, și să muncim cu credință și cu cinste. Dacă azi gospodăria de stat Valea Călugărească, care a cîștigat zeci de medalii de aur la concursurile internaționale de vinuri, este o unitate fruntașă nu numai pe regiune, ci pe țară, succesele acestea se datoresc în bună măsură directorului gospodăriei. Aș vrea să spun că gospodăria noastră a încheiat anul 1960 cu un beneficiu de 1.400.000 lei. Iată de ce susțin din toată inima candidatura tov. Țîrdea în alegerile de la 5 martie.

Cuvinte de apreciere față de candidat au mai rostit tov. Petcu Anton, directorul școlii de 7 ani din comună, Pascu Epurescu, lucrător din G.A.S., Pandele Gheorghe, secretarul comitetului comunal P.M.R. și alții.

De la masa prezidiului a luat apoi cuvîntul candidatul. Simplu și cu căldură, tov. Țîrdea a mulțumit celor prezenți pentru încrederea pe care i-au arătat-o. „Vă asigur — a zis el — că îmi voi face cu cinste datoria, astfel încît să merit încrederea pe care ca cetățeni o puneți în mine. Cuvîntul partidului, interesele obștești sînt pentru mine legea de la care nu mă voi abate niciodată".

Aplauze puternice au răsunat în sală.

In anii puterii populare

Intre Dunăre și Mare

Cine vizitează astăzi satele dobrogene fără să le fi cunoscut în trecut, cu greu poate crede că între Dunăre și Mare, majoritatea oamenilor trăia, cu 20 de ani în urmă, în bordeie îngropate în pămînt, că mizeria era însoțitorul permanent al fiecărui țăran muncitor, că foametea și bolile, deopotrivă de necruțătoare, făceau sute și sute de victime.

Astăzi, Dobrogea e o regiune înfloritoare. Sub conducerea organizațiilor de partid, țăranii dobrogeni și-au unit pămînturile și forțele în mari gospodării agricole colective și — cu puterea pe care le-a dat-o munca unită, cu sprijinul permanent al statului — au schimbat din temelii înfățișarea satelor.

BECUL ELECTRIC ÎN CASELE COLECTIVIȘTILOR

Cu 5 ani în urmă Dobrogea a anunțat cooperativizarea primului raion. Cu un an mai tîrziu a anunțat colectivizarea primului raion, apoi colectivizarea întregii regiuni. Anul trecut — o nouă veste. Între Dunăre și Mare a fost electrificat primul raion. Puțin după aceea i-a urmat al doilea. Astăzi, „lampa lui Ilici" arde în zeci de mii de case. *La lucrările de electrificare executate anul trecut, puternicile gospodării colective dobrogene au contribuit cu 16 milioane de lei.*

CONDUCTE DE APĂ POTABILĂ PE ZECI ȘI ZECI DE KILOMETRI

Înainte vreme, dobrogeanul care nu putea să țină pe lîngă casă un măgar, trebuia să lucreze la bogați și pentru... apă. Aflată la 70—80 metri adîncime, (și chiar mai mulți), apa — sălcie și tulbure — nu putea fi scoasă la suprafață decît cu roata învîrtită, de regulă, de acest animal răbdător și blînd. Astăzi în zeci de sate ale Dobrogei s-au instalat sau sînt în curs de instalare conducte de apă potabilă și de canalizare. Nouă kilometri măsoară conducta instalată în comuna Costinești. Aceeași lungime au conductele instalate în comunele Agigea, Lazu, Viile Noi, Negru Vodă. Mii de metri măsoară rețelele de apă potabilă din Cataloi. *Pentru rețeaua de apă potabilă și canalizare, instalată anul trecut, s-au cheltuit peste 10 milioane de lei.*

ȘOSELE PIETRUITE

Între sate și în satele Dobrogei au apărut, în ultimii ani, șosele pavate. Intre acestea și ceea ce numim — de regulă — stradă nu-i nici o deosebire. Munții Dobrogei — cei mai vechi din țară și printre cei mai bătrîni din Europa — sînt sfîrtecați de mașini puternice. Piatra lor e arsă în cuptoarele de var, în fabricile de ciment de la Cerna Vodă și Medgidia; e pusă la temelia construcțiilor, e așezată una lîngă alta pe drumuri și șosele. Piatra — pe care odinioară dobrogeanul sărac a socotit-o nu o dată cauza rodului sărac pe care îl da ogorul — a devenit o mare bogăție, mijloc de înfrumusețare a vieții.

Străzile pavate cu granit și șisturi cristaline sînt durabile și ieftine. *Folosind piatra din preajma așezării lor, locuitorii comunei Istria au redus cu 83.000 de lei km de șosea.* La începutul anului trecut locuitorii comunelor din raionul Negru Vodă s-au angajat să scoată din cariere pentru pietruirea și pavarea șoselelor o anumită cantitate de piatră. La sfîrșitul anului, cînd s-a făcut bilanțul, ei au constatat cu nespusă mulțumire că *și-au îndeplinit propriul angajament cu 400 la sută.*

CIRCA 30 DE MILIOANE DE LEI ECONOMII

Lumină electrică, apă potabilă la robinet, canalizare, șosea de piatră...

(Continuare în pag. 4-a)

SESIUNE DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE

Ieri, au început la Facultatea de Medicină Veterinară din București, lucrările sesiunii de comunicări științifice a Institutului de patologie și igienă animală.

La această sesiune participă medici veterinari din Institutele de cercetări și unitățile de specialitate ale Ministerului Agriculturii și cadre tehnice din producție.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de către tov. prof. dr. Ilie Popovici, directorul Institutului, care a subliniat că lucrările prezentei sesiuni au drept scop să stabilească metode științifice pentru îmbunătățirea continuă a muncii de apărare a sănătății animalelor din țara noastră.

În continuare, au fost prezentate o serie de comunicări științifice, printre care: „Eficiența combaterii ascaridiozei porcine în gospodăriile agricole socialiste", „Eficiența combaterii trihomonozei bovine la G.A.S. Dîlga", „Observațiuni asupra bolilor parazitare la animalele de producție din Delta Dunării", „Folosirea parentală a preparatelor ferice în tratamentul anemiei feriprive a purceilor", „Organizarea și îndrumarea profilaxiei și combaterii bolilor infecto-contagioase, parazitare și altor boli enzootice în unele unități agricole socialiste din regiunea Iași" și altele.

Lucrările sesiunii continuă.

O analiză recentă și rezultatele ei

La cursurile învățămîntului agrozootehnic din acest an se constată o participare cu mult mai masivă ca în anii trecuți atît la lecții cît și la demonstrațiile practice. Țăranii muncitori își dau seama, pe baza propriei experiențe, că de efortul pe care îl depun pentru ridicarea nivelului cunoștințelor lor, depind în cea mai mare măsură și producțiile obținute.

Se pot da numeroase exemple care să confirme dragostea și interesul ce se acordă în cea mai mare parte a țării, atît pregătirii și ținerii cursurilor, cît și participării la lecții.

Totuși întîlnim încă în teren și lipsuri ce trebuie grabnic înlăturate.

De curînd, Ministerul Agriculturii a analizat între altele, în regiunile București, Oltenia, Banat, Crișana, Brașov, Galați și Dobrogea — și modul cum se desfășoară învățămîntul agrozootehnic de masă. În unele raioane, ca, de exemplu, Alba sau Ilia din regiunea Hunedoara, ca urmare a slabei organizări a cursurilor, a neantrenării în această muncă a celor mai vrednici și pricepuți lectori, participarea la cursuri este neuniformă, ba chiar în unele cazuri a scăzut. Astfel în cadrul întovărășirilor agricole din raionul Alba, unde s-au organizat 28 de cercuri de învățămînt cu 970 de cursanți, la lecțiile 1-a și a 2-a au funcționat 22 de cercuri cu 425 de cursanți, dar la lecțiile a 3-a și a 4-a numai 2 cercuri cu... 32 de cursanți ! De asemenea, pînă la data efectuării acestei analize, în cadrul Trustului Gostat Galați cursurile nu fuseseră deschise încă în 9 unități, — în raionul Făget, regiunea Banat, din 68 de cercuri planificate au fost deschise numai 43.

Care să fie cauza unor astfel de lipsuri serioase ?

Uneori (ca la cercurile zootehnice de la gospodăriile agricole colective Secean și Dorobanțu din regiunea Banat) nu au fost asigurați lectorii necesari. Firește, dacă colectiviștii au venit de cîteva ori la lecții iar lectorul nu s-a prezentat și-au pierdut în bună măsură, în asemenea cazuri, interesul pentru cursul respectiv.

Totodată, datorită neglijenței unor lectori, care nu au ținut lecțiile conform planului întocmit, cursurile nu se țin în același ritm. La gospodăriile de stat din regiunea Galați, de pildă, lecția 1-a se predase, pînă de curînd, la 84 de cercuri, lecția 2-a numai la 41 de cercuri, lecția 3-a abia la 8 cercuri, iar a patra... la nici un cerc.

Să fie de vină oare față de lipsuri ca cele de mai sus numai neglijența unor lectori și neurmărirea îndeplinirii planului de învățămînt ?

Analiza din teren a arătat că la unele cercuri în tematică au fost prevăzute numai lecții cu caracter general, nelegate de specificul locului și de nevoile producției. La gospodăria agricolă colectivă din comuna Marginea, regiunea Banat, au fost prevăzute, de exemplu, numai cercuri agrotehnice, deși gospodăria are și un sector zootehnic bine dezvoltat. De asemenea, la cercul de la căminul cultural din satul Luncani, aceeași regiune, sat cu specific zootehnic, n-au fost prevăzute decît lecții în legătură cu... baza furajeră.

Se constată, de asemenea, că pe alocuri materialul didactic pe care Ministerul Agriculturii s-a îngrijit anul acesta să-l asigure din timp, nu a fost expediat la unități, iar cursanții n-au după ce să învețe.

Cum justifică oare tovarășii din conducerea Trustului Gostat Galați faptul că aci au fost găsite peste 1.000 de broșuri cuprinzînd diferite lecții, stînd încă în pachete, la sediul Trustului ? Dar tovarășii din conducerea Trustului Gostat Oltenia faptul că manualele destinate mecanizatorilor se găseau în aceeași stare? Dar lectorii de la cercurile din comunele Nojorid, Paleu și Gepiu, regiunea Crișana, cum îi ajută pe cursanți să-și însușească temeinic cunoștințele predate, de vreme ce broșurile cu lecțiile necesare nu le-au ridicat de la secția agricolă raională ? Cine trebuie să le aducă oare broșurile, dacă ei nu vin să le ridice ?

În această perioadă de iarnă oamenii muncii de pe ogoare pot fi ajutați din plin să-și ridice nivelul cunoștințelor agrozootehnice. Cursurile organizate sînt un prilej minunat ca ei să învețe noile metode de creștere a producției agricole. De aceea este necesar ca conducerile unităților agricole de stat cu sprijinul comitetelor sindicatelor, organele agricole de la regiunile, raioanele și comunele unde încă mai persistă lipsuri ca cele de mai sus, să desfășoare o susținută muncă de mobilizare a cursanților, nelăsînd această treabă numai în sarcina lectorilor.

Difuzarea tuturor broșurilor-lecții trimise trebuie să se facă grabnic. E necesar să fie folosite la lecții toate mulajele-mostre, planșele și diafilmele existente. Lecțiile să fie neapărat urmate de demonstrații practice. Trebuie făcut totul ca rămînerile în urmă în ce privește buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă să fie lichidate, astfel ca pînă la 1 martie 1961, întregul plan de lecții să fie îndeplinit, în cele mai bune condiții.

AL. RAICU

Magazinul mixt al cooperativei de consum din comuna Cocorăștii-Colț, regiunea Ploești, este bine aprovizionat cu mărfuri. În fotografie: tov. Călin Constantin, gestionarul magazinului, vînzînd diferite materiale pentru rochii unor cumpărători.

Pe urmele materialelor publicate

La începutul lunii decembrie, în raionul R. Sărat a existat o vădită rămînere în urmă în ce privește executarea planului de arături adînci și transportul îngrășămintelor naturale. Această stare de lucruri a fost analizată în articolul „Să fie intensificat ritmul arăturilor adînci și al fertilizării solului" publicat într-unul din numerele ziarului nostru.

Secția agricolă a raionului respectiv ne-a răspuns că cele arătate în ziar au fost juste. Pentru a fi înlăturate lipsurile ce persistau în această problemă, s-au luat măsuri ca viteza de lucru planificată să fie îndeplinită. Pînă la 8 decembrie, la întovărășirile agricole din raion se executaseră arături adînci pe 2.425 ha. și fuseseră încorporate în sol, odată cu arăturile, 2.425 tone de gunoi de grajd.

Mulțumind ziarului pentru sprijinul dat, tov. ing. O. Nereuță, în numele secției agricole a raionului, și-a luat angajamentul să mobilizeze toate forțele de lucru disponibile, astfel ca planul de arături adînci și de transport al îngrășămintelor naturale să fie îndeplinit.

★

„Toată atenția lucrărilor în sectorul pomicol din raionul Tîrgoviște" se intitula unul din articolele publicate în nr. 685 al ziarului nostru.

Răspunzînd sesizărilor făcute de către ziar, secția agricolă a acestui raion ne arată că, într-adevăr, în sectorul pomicol al raionului au existat la începutul toamnei lipsuri serioase, care s-au datorat îndeosebi slabei preocupări pentru buna organizare a muncii din partea tov. ing. Comănescu Dumitru, care răspunde de această problemă. Pentru a înlătura aceste deficiențe, tov. ing. Comănescu a luat măsuri în vederea lichidării rămînerii în urmă, mai ales la plantațiile de pomi în masiv. De exemplu, pînă la 10 decembrie 1960, la întovărășirea agricolă din Gemenea, Pietrari și Voinești s-au executat pichetatul în perimetrele stabilite, s-au făcut gropile și s-a început plantatul pomilor. De asemenea, s-au luat măsuri în vederea completării golurilor în livezile existente și plantările de pomi în grădinile din jurul gospodăriilor proprii ale țăranilor muncitori.

În prezent, continuă transportul pomilor din pepiniere, organele tehnice asigurînd asistența necesară în vederea executării lucrărilor în sectorul pomicol, în cele mai bune condiții agrotehnice.

Rezultate frumoase

În comuna Boghești, raionul Adjud, regiunea Bacău, s-au obținut pînă în prezent frumoase rezultate în ceea ce privește învățămîntul agrozootehnic de masă. Astfel, în cadrul celor 11 unități agricole din comună, din care două gospodării agricole colective și nouă întovărășiri agricole, sînt înființate 11 cercuri: 2 cercuri agrozootehnice și 9 cercuri agrotehnice.

Prin buna organizare a acestor cercuri, 90 la sută din cursanții înscriși iau parte cu viu interes la lecțiile ce se predau. Un fapt pozitiv este că la fiecare cerc s-au predat cîte 7—8 lecții.

Mobilizarea cursanților la lecții o fac comisiile sătești ce au fost alese, alcătuite din cei mai destoinici cursanți din cadrul unității agricole respective.

Numărul cursanților din comuna Boghești înscriși la învățămîntul agrozootehnic de masă este anul acesta de 584 în comparație cu anul 1959—1960, cînd au fost cuprinși numai 425 de colectiviști și întovărășiți.

N. HORINCEANU
corespondent

Roadele învățămîntului agrozootehnic

În satele Bălușești, Mînăstirea, Dagița, Piscu-Rusului ce aparțin de comuna Dagița, raionul Negrești, funcționează de la începutul lunii decembrie 1960, patru cercuri agrozootehnice de masă la care participă peste 160 de colectiviști și întovărășiți. Pînă în prezent, s-au ținut în toate cercurile cîte 5—6 lecții.

Cele învățate pînă acum de către cursanții la învățămîntul agrozootehnic au și început să se vadă. Astfel, o dovadă e și faptul că colectiviștii și întovărășiții continuă să care gunoiul de grajd la cîmp, pe care în primăvară îl vor încorpora în sol odată cu pregătirea terenului pentru semănat.

Îndemnați de cursanții cercurilor agrozootehnice de masă, și ceilalți țărani muncitori din satele comunei Dagița execută lucrări ca: strînsul cuiburilor de omizi de pe pomi, repararea uneltelor agricole, selectarea și pregătirea semințelor pentru campania de primăvară, căratul gunoiului de grajd la cîmp etc.

IOAN TRIFAN
corespondent

Unele aspecte ale învățămîntului agrozootehnic de masă în raionul Criș

În comunele și satele raionului Criș din regiunea Crișana, funcționează 59 de cercuri de învățămînt agrozootehnic de masă. Dintre acestea: 30 sînt cercuri agrotehnice, 9 cercuri agrozootehnice, 19 cercuri zootehnice și un cerc pomicol. S-au înscris și frecventează aceste cercuri 2.633 cursanți din rîndul colectiviștilor și întovărășiților. Majoritatea cercurilor de învățămînt, din cele 32 de gospodării colective și din întovărășirile agricole, funcționează cu frumoase rezultate. În cadrul celor 4 gospodării agricole de stat din raionul Criș funcționează 25 de cercuri, care sînt frecventate de peste 465 de lucrători.

La cele două S.M.T.-uri existente în raion, Sîntana și Chișineu-Criș, sînt organizate, de asemenea, cercuri de mecanizare la care participă un număr de 378 tractoriști.

Aproape la toate cercurile din raion au fost predate circa 7—8 lecții. Cele mai bune rezultate în predarea lecțiilor le-au obținut lectori ca: inginerul Ioan Cocon (gospodăria colectivă „Viață Nouă" din Sîntana), Simion Țurcanu (Cintei), tehnicianul agronom Ioan Diaconu (gospodăria colectivă „Secera și Ciocanul" din Olari) și alții care au organizat împreună cu lecțiile și demonstrații practice. Merită să-l mai remarcăm și pe tehnicianul agronom Nicanov Comerzan (gospodăria colectivă „6 Martie"-Siclău), care pe lîngă participarea cursanților obișnuiți a reușit să atragă la lecții și restul de săteni din localitate.

Cu sprijinul cinematografelor sătești din cuprinsul raionului (în comunele Olari, Sîntana, Adea, Siclău, Criș ș.a.) a fost organizată pentru cursanți prezentarea unor jurnale și documentare agricole, ca, de pildă, „Porumbul hibrid", „Cultura orezului", „Cultura pomilor fructiferi", „Creșterea animalelor" etc., care au contribuit din plin la ridicarea nivelului de cunoștințe al cursanților.

În cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă din comunele și satele raionului Criș s-ar fi putut obține rezultate cu mult mai frumoase dacă unii lectori ca: inginerii Gheza Molnar, I. Mălăieș, tehnicienii agronomi Ioan Bocanici și Ivan Boțcău, la expunerile pe marginea lecțiilor „Solul și lucrările lui", „Agrotehnica diferențiată" și altele, ar fi folosit exemple concrete, convingătoare, din experiența gospodăriilor agricole colective milionare din raion. Trebuie, de asemenea, să mai semnalăm că o serie de comitete executive ale unor sfaturi populare comunale, cum ar fi Iermata Neagră, Sintea Mică, Avram Iancu etc., nu au asigurat cantitățile necesare de lemne pentru sălile unde a fost programată predarea lecțiilor.

ION COȚOI
corespondent

Din activitatea sindicală în unitățile agricole

Contractul colectiv—bilanț al succeselor obținute

În ultimele zile ale lunii decembrie, comitetul sindicatului și conducerea stațiunii de mașini și tractoare din Sighișoara s-au întrunit pentru a definitiva proiectul noului contract colectiv și cum era firesc, au făcut bilanțul realizărilor cuprinse în cel din anul 1960.

În cursul anului prevederile cuprinse în contractul colectiv au fost urmărite periodic: la 16 iulie, într-o adunare generală cu toți salariații, apoi în diverse ședințe ale comitetului. Ultima informare asupra îndeplinirii angajamentelor cuprinse în contractul colectiv este datată 22 noiembrie 1960.

La sfîrșitul unui an de muncă, confruntînd realizările cu angajamentele cuprinse în contractul colectiv, mecanizatorii de la S.M.T. Sighișoara au motive să fie mulțumiți. Planul anual de producție a fost realizat în proporție de 115,67 la sută. Față de angajamentul de a realiza 140.000 lei economii ei constată cu satisfacție că au depășit această prevedere cu peste 66.000 de lei, prețul de cost al hantrului fiind realizat la 83,62 lei față de 90 lei cît fusese sarcina planificată. La obținerea acestor rezultate au contribuit buna întreținere și exploatare a tractoarelor, prelungirea duratei lor de funcționare între două reparații, folosirea unui volum mare de piese recondiționate. Un merit al mecanizatorilor îl constituie și faptul că în anul 1960 ei au extins volumul și felul lucrărilor mecanizate în gospodăriile colective, sprijinindu-i astfel pe colectiviști să obțină producții mai mari.

La rîndul său, comitetul sindicatului (președinte Schuster Gustav) a antrenat în întrecerea socialistă pe toți mecanizatorii stațiunii. Fruntașii fiecărei campanii au fost popularizați atît în foaia volantă cît și la panoul de onoare.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă la atelierul mecanic s-au realizat o seamă de amenajări și s-a urmărit dotarea cu unele unelte și dispozitive noi, care asigură condiții normale de muncă.

Membrii sindicatului mobilizați de organizația de partid, au participat, de asemenea, în mod voluntar la amenajarea sediului brigăzii permanente de la Nadeș, a depozitului de carburanți, la înfrumusețarea stațiunii etc. Prin grija comitetului sindicatului 22 de salariați au beneficiat de bilete de odihnă sau tratament în stațiunile balneo-climaterice.

Comitetul sindicatului a sprijinit totodată pe acei salariați care își completează studiile în învățămîntul de stat, a fost preocupat ca învățămîntul profesional de masă să fie frecventat de toți mecanizatorii.

Am putea enumera, desigur, și alte realizări obținute în anul ce a trecut, prin grija conducerii administrative și a comitetului sindicatului. Considerăm însă că vom da un real sprijin acestora, mai ales acum cînd se definitivează noul contract colectiv, dacă vom aminti și despre unele lipsuri înregistrate în activitatea lor. Bunăoară, constatăm că în anul ce a trecut la S.M.T. Sighișoara nu s-a organizat nici un schimb de experiență între brigăzi, deși în condițiile specifice de muncă ale raionului acest lucru era mai mult decît necesar. Între alte prevederi, la capitolul IV au fost prevăzute o serie de conferințe lunare cu caracter educativ sanitar. Pentru perioada cît mecanizatorii au fost în campaniile de reparații această prevedere putea fi realizată, recurgîndu-se nu la felcera stațiunii așa cum se prevăzuse, din păcate, în contractul colectiv, ci la cîțiva medici din oraș sau la sprijinul consiliului raional al Crucii Roșii.

După părerea noastră activitatea colțului roșu, și în general, activitatea cultural-educativă nu s-a desfășurat la un nivel satisfăcător. Acest lucru trebuie just înțeles iar în noul contract colectiv să se prevadă obiective cît mai precise și eficiente pentru continua îmbunătățire a acestei activități.

Credem, de asemenea, că pe lîngă multele realizări obținute în anul ce a trecut, spre folosul salariaților, confecționarea unui rastel pentru biciclete nu era de fel o problemă atît de dificilă încît să figureze acum printre cele cîteva obiective nerealizate.

Proiectul contractului colectiv pe anul 1961 a fost supus consultării salariaților stațiunii de mașini și tractoare de mai bine de două săptămîni. El conține o seamă de prevederi care îl fac eficace. Prevederile în ceea ce privește calitatea reparațiilor, controlul inopinat asupra felului cum se fac îngrijirile zilnice la tractoare, dotările cu noi materiale și unelte pentru ateliere vor contribui, fără îndoială, la ridicarea calității muncii, la depășirea sarcinilor de producție.

Față de cei 58.000 hantri planificați pe stațiune în anul 1961, în proiectul contractului colectiv se prevede angajamentul de a se depăși planul cu 2.000 de hantri. Nu ni se pare însă prea mobilizatoare prevederea ca prețul de cost per hantru să fie redus doar cu un leu. Economisirea a 0,5 litri motorină per hantru față de normativ, recondiționări de piese și repere într-un volum mai mare ca anul trecut, obținerea unor producții medii la hectar de 1.600 de kg grîu, 2.000 kg orz, 22.000 kg sfeclă de zahăr, 12.000 kg cartofi, sînt însă angajamente cu adevărat mobilizatoare. Ele vor fi nu numai realizate, ci și depășite.

C. LUCIAN

Contractarea produselor agricole asigură venituri mari

Cointeresarea gospodăriilor agricole colective, a întovărășirilor agricole și a țăranilor muncitori cu gospodării individuale pentru valorificarea unor cantități cît mai mari de produse agricole se reflectă în tot mai mare măsură în creșterea volumului de produse contractate.

Față de anul 1957 — primul an cînd s-au încheiat contracte pentru cereale și floarea-soarelui — volumul acestor produse a crescut în 1958 — cu 229.000 tone, în 1959 — cu 556.000 tone, iar în 1960 — cu 855.000 tone.

Este necesar a fi subliniat în mod deosebit că ponderea gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole a crescut an de an.

În anul 1958, contribuția unităților socialist-cooperatiste în volumul total al contractărilor a fost de 61,9 la sută, în 1959 de 73 la sută, iar în 1960 de peste 95 la sută.

În prezent, cînd în întreaga țară se desfășoară adunările generale în gospodării colective și întovărășiri agricole pentru dările de seamă asupra activității din anul trecut și pentru întocmirea planului de producție pe 1961, se stabilesc și cantitățile de cereale contractate cu statul.

Cu ajutorul sfaturilor populare și al organelor contractante mandatare se întocmesc planuri judicioase, menite a-i mobiliza pe colectiviști și întovărășiți să încheie contracte cu statul pentru vînzarea a cît mai mari cantități de cereale și floarea-soarelui.

Colectiviștii din comuna Blejeni, regiunea Ploești, de exemplu, nu numai că au aprobat cifrele orientative prezentate de către conducerea gospodăriei în vederea încheierii noilor contracte, dar în adunarea generală au cerut chiar suplimentarea cantităților propuse.

În raioanele Huedin, Gherla și Zalău din regiunea Cluj, contractările pentru recolta anului 1961 au fost terminate încă de la 23 decembrie 1960. În raionul Salonta, din regiunea Crișana, pînă la 20 decembrie 1960, 18 gospodării agricole colective încheiaseră contracte cu statul pentru vînzarea a 4.271 tone de grîu, porumb, orz, orzoaică, floarea-soarelui și fasole.

În regiunea Banat, sarcinile de contractare fuseseră îndeplinite pînă la 1 ianuarie 1961 în proporție de 96,6 la sută la fasole, 87,1 la sută la orzoaică, 75,5 la sută, la floarea-soarelui, 64,1 la sută la grîu, 42 la sută la porumb.

După cum se vede, în întreaga țară colectiviștii, întovărășiții și ceilalți țărani muncitori se orientează către încheierea de contracte cu statul pentru un volum tot mai mare de produse, astfel ca să se asigure unităților din care fac parte — și deci și lor înșile, venituri tot mai importante în bani.

Pentru ca contractările ce se desfășoară în prezent să se încheie cu rezultate cît mai bune, se cere ca munca să fie bine organizată de către sfaturile populare și organele cooperației de consum — mandatare ale acestora.

În primul rînd, unitățile agricole trebuie ajutate pentru întocmirea unor planuri de producție juste, din care să rezulte întreaga producție marfă. Prin o muncă temeinică oamenii trebuie lămuriți cît de important este ca punctul de pornire la calcularea veniturilor — deci și al planului de producție — să-l constituie *veniturile realizate din vînzările către stat*, (veniturile fiind realizate prin încheierea de contracte pentru un volum cît mai mare de produse).

Prezența unor delegați competenți ai organelor contractante, atît la discutarea în prealabil a sarcinilor orientative cu conducerea unității, cît și în adunările generale ale membrilor, contribuie la succesul acțiunii de contractare. Nu trebuie uitat nici un moment că pregătirea cu grijă, cu competență a adunărilor generale, asigură realizarea sarcinii de contractare în bune condiții și din timp.

O problemă organizatorică importantă — ce se pune acum, în perioada contractărilor, este asigurarea semnării listelor de plată, a arvunei sau a tabelelor anexe, la întovărășiri. Trăgîndu-se învățăminte din experiența anului trecut, este necesar ca acum, cantitatea globală contractată de către întovărășirile agricole conform hotărîrii membrilor, să fie asigurată prin încheierea de contracte pentru cantitățile de produse, în raport cu puterea economică a fiecărei întovărășiri. Pentru simplificarea lucrărilor (spre a se avea posibilitatea de a se discuta și explica avantajele contractărilor), este bine ca semnarea tabelelor anexă de către întovărășiți să se facă chiar în adunarea generală în care s-a hotărît încheierea contractelor.

Buna desfășurare a acestei acțiuni constituie o sarcină de mare importanță pentru economia națională, în vederea bunei aprovizionări a populației cu produse agricole și a industriei cu materii prime agricole, pentru dezvoltarea schimbului între oraș și sat, pentru creșterea veniturilor țărănimii muncitoare.

Să acordăm deci toată atenția muncii de lămurire în masa producătorilor agricoli, arătîndu-li-se marile avantaje ale contractărilor. Să pregătim desfășurarea acestei acțiuni astfel ca fiecare unitate socialist-cooperatistă să încheie în cel mai scurt timp contracte cu statul pentru vînzarea a cît mai mari cantități de produse.

I. MICU

CULTURALE • CULTURALE • CULTURALE • CULTURALE

Două cinematografe — două bucurii

Dumbrăvița e de veacuri un sat de munte. Îl veghează păduri nesfîrșite de brazi, steiurile munților. În trecut îl trezeau la viață graiul răscolitor al tulnicelor.

Cel mai apropiat oraș, Lipova, e la cîțiva zeci de kilometri. E departe. Dar țăranii muncitori din Dumbrăvița nu au rămas, astfel, departe de viață, de civilizație. Pentru ei, pentru viața nouă a copiilor lor s-au înfăptuit în anii regimului democrat-popular numeroase realizări. Începînd din această iarnă la Dumbrăvița sătenii au cinematograful lor, vor vedea săptămînal filme. Prin grija partidului ei au primit un aparat de proiecție și un grup electrogen.

La primul film, care a rulat în sala căminului cultural, s-a strîns întreg satul. Au fost puternice și emoționante aceste clipe de sărbătoare, iar gîndurile celor cîteva sute de țărani muncitori s-au îndreptat cu caldă recunoștință spre cel care veghează părintește asupra vieții și bucuriilor noastre: partidul.

★

Chizdia e și ea o comună din marginea raionului Lipova. Caravana cinematografică ajungea cu greu aici și numai pe timp bun. Dar acum țăranii muncitori din comună nu mai așteaptă caravana cinematografică. Din primele zile în care a început „Festivalul filmului pentru sate" ei văd cu regularitate filme.

Acum, în Chizdia, la căminul cultural, se rulează în fața unor săli arhipline. Aparatul de proiecție pe bandă îngustă și grupul electrogen cu care a fost înzestrat gratuit căminul, au adus o nouă bucurie localnicilor.

L. C.

Din cauza neglijenței sfatului popular, lecțiile cercului agrozootehnic din satul Valea Lungă, raionul Mediaș, se țin într-o sală neîncălzită.

— Acum e rîndul tău să mergi afară să te mai încălzești puțin !

Desen de C. CRACIUN

Brigăzi științifice

Prin grija subfilialei raionale Huși a S.R.S.C. în luna ianuarie au fost organizate mai multe brigăzi științifice formate din medici, profesori, ingineri agronomi etc., care s-au deplasat în satele Stănilești, Epureni, Crețești și altele.

O astfel de brigadă deplasîndu-se în comuna Epureni a răspuns la numeroasele întrebări puse de cei aproape 50 de țărani colectiviști.

Întrebările despre eclipsa de soare care va avea loc la 15 februarie, despre zborurile interplanetare și aparatele cu care se efectuează acestea, precum și despre felul cum trebuie furajate animalele pe timpul iernii cu nutrețuri însilozate în scopul sporirii producției de carne și lapte etc., au fost date competent și pe înțelesul țăranilor muncitori.

Participanții au mulțumit membrilor brigăzii pentru răspunsurile primite și și-au manifestat dorința ca aceste brigăzi să se deplaseze cît mai des în mijlocul lor.

AUREL CIULEI
corespondent

Pregătesc un program nou

Cine vizitează în aceste zile comuna Podenii Vechi din raionul Teleajen, își dă seama că aici se desfășoară o vie activitate culturală.

În fiecare miercuri și vineri artiștii amatori din comună fac repetiții. Brigada artistică pregătește un nou repertoriu, echipa de dansuri învață noi jocuri, iar corul își îmbogățește repertoriul cu alte cîntece.

Participarea tinerilor la repetiție este excelentă, evidențiindu-se în mod deosebit Penescu Dumitra, David Ioana, Dinu Gheorghe, Bodnărescu Elena, Dumitrescu Cecilia, Coralia Jercălău, Andreescu Ana și alții.

În pregătirea programelor un aport de seamă îl aduce tov. Nicolescu Teodora, învățătoare, și Ioan Alexandrescu, directorul căminului cultural. Artiștii amatori din comună sînt hotărîți ca să învețe și să pună în scenă un program artistic închinat zilei de 5 martie, cînd vor avea loc alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională și sfaturile populare.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Nuți de la Balotești

E vorba de Nuți Crăciun, responsabila bibliotecii comunale din Balotești, raionul Răcari.

Dacă stai la o adică
Doar o clipă și privești,
Te convingi că multe lucruri
S-au schimbat în Balotești —
Însă cugetul mă-ndeamnă
Să spun tot ce am pe limbă:
S-au schimbat chiar foarte multe,
Numai Nuți... nu se schimbă !

E aici biblioteca
Înzestrată cu volume
Cu diverse subiecte
De romane, sfaturi, glume
Ce interesează-ntocmai
Pe adult sau pe mătușă —
Și pe lîngă toate astea
E și... lacătul la ușă !

Cum în orele de lucru
Are mult... timp disponibil,
Nuți a citit temeinic
Cartea „Omul invizibil" —
Ce secret găsi acolo
Să afirm nu aș putea,
Dar de cînd citi volumul...
Invizibilă-i și ea !

Nu se vede, nu se-aude
În tot cursul săptămînii
Și aceasta o confirmă
Și copiii și bătrînii —
Însă sîmbăta la baluri
Cînd dansează-n ritm nebun
Cine zguduie parchetul ?
Ați ghicit: Nuți Crăciun !

Urmărindu-i pirueta,
Zice un bătrîn aparte:
— D-aia n-are timp să vină
Să ne-aducă cîte-o carte !
— Ai dreptate, nea Zămfire !
Rîde și Costache Ciucă —
Nu se duce ea la oameni,
Da-n curînd... o să se ducă !

VALERIU FILIMON

Scrisori din GOSPODĂRIILE COLECTIVE

Ne-am ales noul consiliu de conducere

Sînt membru al gospodăriei agricole colective din satul Ion Luca Caragiale, raionul Lehliu. Gospodăria din care fac parte a obţinut în 1960 recolte bune la majoritatea culturilor. Ca urmare, gospodăria a putut să vîndă statului cantităţi însemnate de produse agricole, iar nouă, colectiviştilor, să ne repartizeze la ziua-muncă venituri mari în natură şi bani. Între altele, gospodăria a repartizat la o zi-muncă 4,100 kg de grîu, 3,500 kg de porumb, vin, ţuică, brînză, furaje, zahăr etc., în cantităţi îndestulătoare şi cîte 12 lei.

La adunarea generală pentru dare de seamă şi alegeri, ţinută zilele trecute, colectiviştii au luat cuvîntul şi au subliniat că, deşi a înregistrat realizări frumoase, gospodăria nu s-a dezvoltat pe măsura posibilităţilor avute, din pricina muncii slabe a unor membri ai consiliului de conducere. Trecîndu-se la alegeri, colectiviştii nu i-au mai propus pe aceştia să facă parte din noul consiliu. În actualul consiliu de conducere au fost propuşi şi aleşi cei mai harnici şi pricepuţi colectivişti. Între ei se numără Ion Mărăcine, Ioniţă S. Pop, Elisabeta Crăciun. Primii doi deţin în ordine funcţiile de preşedinte şi vicepreşedinte.

CONSTANTIN D. NICOLAE
corespondent

Despre o experienţă şi învăţămintele ei

Gospodăria agricolă colectivă „Alexandru Ioan Cuza" din comuna Reviga, raionul Slobozia, a înfiinţat anul trecut 5 parcele experimentale pentru cultura porumbului. Ele au fost însămînţate cu porumb I.C.A.R.-54 elită. S-a urmărit influenţa îngrăşămintelor. De aceea, în afara fertilizării, toate celelalte lucrări aplicate solului şi culturii n-au diferit de la parcelă la parcelă. Pe primele 4 parcele, s-au aplicat cîte 20 de tone de gunoi. Parcela a 5-a n-a fost de loc fertilizată. Fiecare parcelă a avut cîte 2 ha. Pe lîngă gunoiul de grajd bine fermentat, prima parcelă a primit 200 de kg de superfosfat şi 200 de kg de azotat de amoniu, plus 8 doze de azotobacterin, 8 doze de fosforobacterin şi 8 doze de silicobacterin. Producţia medie, în ştiuleţi, a fost de 5.000 de kg la ha. Parcela a doua care faţă de prima, a primit jumătate din îngrăşămintele chimice şi un sfert din cele bacteriene a dat în medie 4.875 de kg de porumb ştiuleţi. Parcela a treia a primit (în afara gunoiului de grajd) numai îngrăşăminte chimice: 200 kg de superfosfat şi 200 de kg de azotat de amoniu. Producţia medie a acesteia a fost de 4.650 de kg. Producţia medie a parcelei a patra pe care s-au aplicat doar 100 de kg de superfosfat şi 100 kg de azotat de amoniu a fost de 4.445 kg. Parcela a 5-a care, după cum ştim, n-a fost de loc fertilizată a dat 3.850 kg de porumb ştiuleţi la ha. Producţia e totuşi destul de mare şi pe această parcelă fiindcă terenul ocupat de ea a fost bine fertilizat pentru cultura premergătoare cu gunoi de grajd.

Comparînd cheltuielile băneşti şi de muncă pe care le comportă fertilizarea cu valoarea sporului de producţie, membrii gospodăriei noastre colective au ajuns la concluzia că-i în folosul lor să cultive porumbul în acest an în teren bine fertilizat cu îngrăşăminte organice, chimice şi bacteriene.

ION SCUTELNICU
corespondent

De curînd, colectivistul Marin Voinea din comuna Adunaţii Copăceni, raionul Giurgiu, şi-a construit o casă nouă. Lucia, soţia lui, are ce face în aceste seri de iarnă. Cusăturile naţionale pentru completarea interiorului sînt pentru ea o plăcere

G. A. C. Bălteni îşi va organiza mai bine munca

Gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu" din comuna Bălteni, raionul Vaslui, s-a întărit mult în ultimii ani.

În 1960, cu toate condiţiile foarte grele de climă din partea locului, gospodăria a obţinut de pe 345 de ha, 1.456 kg de grîu, de pe 475 ha de porumb aproape 2.000 de kg boabe la ha etc.

— Chezăşia obţinerii unor producţii bune, mi-a spus tov. Proca Boris, inginerul agronom al gospodăriei, constă, între altele, şi în repartizarea judicioasă a culturilor pe brigăzi şi echipe. De aceea, pe baza experienţei, îndeosebi a anului trecut, acum au fost luate măsuri în vederea unei şi mai chibzuite împărţiri a terenurilor, potrivit puterii de muncă a brigăzilor.

M-am interesat cum anume s-a muncit în această privinţă în 1960. Am aflat că gospodăria nu şi-a fărîmiţat terenul şi forţele de muncă, planificînd prea multe culturi. Pentru ca terenul să fie cît mai bine folosit, s-a ţinut seama de posibilităţile fiecărei brigăzi.

Brigăzile au fost diferite ca mărime, ţinîndu-se seama, între altele, de experienţa lor, de parcelarea terenurilor şi situarea acestora în jurul comunei etc. Astfel, brigăzii I-a de cîmp, condusă de tov. Romaşcu Vasile, care dispune de 346 de braţe de muncă i-au revenit 646 de ha de teren arabil, brigăzii a II-a condusă de tov. Grigoriu Teodor, care a avut 104 braţe de muncă i-au revenit 200 ha, iar brigăzii a III-a cu 297 braţe de muncă, 500 de hectare.

În anii trecuţi, aci se făcuse greşeala de a se repartiza terenurile pe brigăzi nu în funcţie de numărul de braţe de muncă ce vin la lucru, ci al celor înscrise în gospodărie. Anul trecut, această greşeală a fost înlăturată. Dacă, de exemplu, o familie de colectivişti s-a înscris în gospodărie cu 4 braţe de muncă, dar la lucru, din cauze obiective, nu vin decît trei, s-a avut în vedere numai acest număr. (Toţi membrii unei familii fac parte — pe cît e posibil — din aceeaşi brigadă.) Împărţirea terenului pe culturi, iar a culturilor pe brigăzi s-a făcut ţinîndu-se seama de numărul de braţe care lucrează permanent şi, bineînţeles, de volumul şi felul lucrărilor pe care le execută S.M.T.-ul cu maşinile sale.

Calculîndu-se în felul arătat, gospodăria a ajuns la concluzia că, la sfecla de zahăr, de exemplu, se poate planifica fiecărei brigăzi o suprafaţă care să asigure cîte 11 ari de cultură pentru fiecare colectivist. La fel s-a procedat şi cu celelalte culturi, brigăzile primind sarcini de producţie în raport cu forţele lor de muncă. Brigada I-a a primit sarcina să cultive 173 de ha cu porumb pentru boabe, iar brigada a II-a numai 52 ha. Revin aşadar de colectivist cîte 0,5 ha.

Brigăzile, la rîndul lor au repartizat culturile pe echipe în raport cu numărul colectiviştilor activi. Repartizarea culturilor pe brigăzi şi echipe a fost aşadar bine chibzuită în 1960. Lucrările agricole nu s-au desfăşurat însă la nivelul cuvenit. De ce? Fiindcă şefii de echipă n-au împărţit la rîndul lor culturile prăşitoare pe oameni, pe familii sau pe grupe mici de colectivişti. Echipele compuse din 25—30 de oameni au muncit de-a valma. Din pricină că munca echipelor n-a fost bine organizată, iar răspunderile n-au fost bine stabilite, din pricină că n-a existat controlul permanent al brigadierilor şi şefilor de echipe, unii colectivişti — ce-i drept puţini la număr — n-au acordat importanţa meritată calităţii lucrărilor de întreţinere, executării lor de oricîte ori era nevoie. Datorită acestui fapt, în 1960, de exemplu, 5 hectare cu sfeclă de zahăr au fost prăşite doar o singură dată, obţinîndu-se la hectar o producţie de trei ori mai mică decît pe restul suprafeţei. Cam la fel s-au petrecut lucrurile şi cu circa 15 ha cultivate cu porumb pentru boabe.

Pentru ca situaţiile de felul acesta să nu se mai repete, adunarea generală ţinută recent pentru dezbaterea şi aprobarea planului de producţie pe 1961, a hotărît ca brigăzile şi echipele să repartizeze culturile prăşitoare pe familii, iar în cazul familiilor mai puţin numeroase, pe grupe de familii. Pe familii şi grupe mici de familii vecine s-a hotărît să fie ţinută şi evidenţa rezultatelor în scopul introducerii retribuirii după producţia obţinută.

Repartizarea culturilor pe familii nu trebuie însă să-i ducă pe şefii de echipă şi brigadieri la concluzia că nu mai e necesar controlul asupra calităţii şi executării la timp a lucrărilor de întreţinere. Hotărîrea adunării generale cu privire la repartizarea culturilor pînă la familie şi cu privire la întărirea muncii de control va duce cu siguranţă la o serioasă sporire a producţiei vegetale.

Aşa cum prevede planul de producţie, anul acesta gospodăria cultivă, între altele, 370 ha cu grîu, 60 ha cu orz de toamnă, 30 ha cu secară masă verde, 125 ha cu floarea-soarelui, 90 ha cu sfeclă de zahăr, 80 ha cu porumb pentru siloz, aproape 500 ha pentru boabe.

La porumbul pentru boabe s-a repartizat fiecărui braţ de muncă cîte 0,7 ha. Revin deci pe braţ de muncă cu 2 ari mai mult ca în 1960. De ce aşa? Fiindcă gospodăria a inclus în plan o serie de plante tehnice care cer un volum mai mare de muncă.

Dar oare va putea un om să cultive 0,7 ha de porumb ţinînd seama şi de alte lucrări (la alte culturi) care cad în sarcina sa? Va putea, deoarece anul acesta va fi mai mare volumul de lucrări la cultura porumbului pe care-l execută S.M.T.-ul, fiindcă în urma hotărîrii unanime a adunării generale unele norme au fost mărite.

Din cele relatate mai sus se vede că învăţînd din experienţa căpătată în 1960, gospodăria colectivă din Bălteni a creat premizele necesare ca în acest an să execute lucrările de întreţinere la timp, la toate culturile.

ION DRINCU

BILANŢUL COLECTIVIŞTILOR DIN FACAENI

În sala căminului cultural din Făcăeni, raionul Feteşti, a avut loc zilele trecute adunarea generală a membrilor gospodăriei colective „Progresul". Darea de seamă prezentată de tov. Bratu Ion, preşedintele gospodăriei, a oglindit realizările obţinute de colectivişti în toate ramurile de producţie, cît şi unele lipsuri manifestate în cursul anului 1960. Printre altele, s-a arătat, de pildă, că gospodăria colectivă „Progresul" a obţinut producţii mari la ha. Aşa, bunăoară, la grîu, gospodăria a obţinut 1.726 kg la ha faţă de 1.600 kg cît avea planificat, la porumb 3.000 kg la ha faţă de 2.500 kg-plan, la orz 1.702 kg la ha faţă de 1.500 kg-plan, la cartofi 15.000 kg la ha faţă de 12.500 kg-plan, la floarea-soarelui 1.700 kg la ha faţă de 1.600 kg-plan. Pe loturile experimentale s-au obţinut 9.300 kg porumb la ha, 4.125 kg floarea-soarelui la ha şi 53.000 kg sfeclă de zahăr la ha.

De asemenea, şi în sectorul zootehnic s-au obţinut producţii sporite. Darea de seamă a scos în evidenţă şi faptul că anul trecut gospodăria a predat statului pe bază de contract 410 tone de grîu, 500 tone de porumb, 250 tone de floarea-soarelui, 1.330 tone de sfeclă de zahăr, 320 tone de orez şi alte produse, pentru care a încasat 2.786.353 de lei. Din cultura legumelor, gospodăria a realizat un venit bănesc de 258.905 lei, iar din valorificarea produselor animale contractate 755.513 lei. În total, în 1960 gospodăria colectivă „Progresul" a avut un venit bănesc de 4.067.541 lei. Din aceştia, 610.000 lei au fost alocaţi pentru fondul de bază, a cărui valoare se ridică în prezent la 4.011.000 lei.

La discuţii au luat parte 34 de colectivişti care au venit cu propuneri pentru îmbunătăţirea muncii, pentru mărirea producţiei la hectar, pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. Colectiviştii au mai propus mărirea suprafeţelor irigate şi a loturilor experimentale, sporirea suprafeţelor cultivate cu legume, intensificarea acţiunii de fertilizare a solului prin transportarea pe ogoare a gunoiului de grajd din cadrul gospodăriei colective şi din gospodăriile colectiviştilor.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

ÎN LIVEZI

ATENŢIE CUVENITĂ STROPITULUI DE IARNĂ

Prin aşezarea sa geografică, raionul Cîmpina oferă condiţii favorabile dezvoltării pomiculturii. Terenurile în pantă, improprii culturilor cerealiere şi plantelor tehnice, i-au determinat pe locuitorii comunelor din raion să valorifice aceste pămînturi prin plantări de pomi. Îndeosebi în ultimii ani, ca urmare a indicaţiilor izvorîte din documentele de partid, ţăranii muncitori din raion au acordat o atenţie sporită punerii în valoare a acestor suprafeţe, în bună parte supuse eroziunii. Bunăoară, numai în toamna anului 1960, întovărăşirile agricole şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din raion au plantat 32.000 pomi fructiferi. Demn de remarcat este faptul că majoritatea întovărăşirilor agricole au plantat în toamna trecută însemnate suprafeţe cu pomi fructiferi în masiv. Întovărăşirea „Victoria" din Breaza, de pildă, a înfiinţat o nouă plantaţie pe 12 ha, iar cele din Comarnic şi Adunaţi, pe cîte 10 ha. De asemenea, trebuie subliniat faptul că la înfiinţarea noilor plantaţii, tehnicienii raionului au avut în vedere îmbunătăţirea raportului între diferite specii pomicole, mergîndu-se pe linia extinderii culturii mărului, părului şi cireşului şi a reducerii procentului de pruni. Pe lîngă aceasta, în noile plantaţii s-a aplicat o serie de măsuri antierozionale, printre care, terasări, diguri potcoavă, benzi înierbate şi altele, urmînd ca în 1961 să se continue această acţiune.

Paralel cu plantările de pomi fructiferi, în livezile existente în raionul Cîmpina, s-au executat şi se execută şi lucrări de igienă culturală, şi de combatere a bolilor şi dăunătorilor. Astfel, ţăranii muncitori întovărăşiţi şi individuali din Cornu, Breaza, Adunaţi etc., au efectuat pînă acum diferite lucrări de curăţire a pomilor, de arături iar în livezile tinere au executat învelirea tulpinilor arborilor fructiferi cu diferite materiale pentru a-i feri de intemperii şi rozătoare.

Dacă în privinţa plantărilor şi a lucrărilor culturale în livezi a existat preocupare, nu acelaşi lucru ce poate spune despre stropirile de iarnă, acţiune care în momentul de faţă constituie principala lucrare în sectorul pomicol. Pînă acum cîteva zile în întregul raion fuseseră stropiţi numai 16.000 pomi din cei 110.000 planificaţi pentru iarna lui 1961. De altfel, în raion planul de stropiri nu a fost realizat nici în ultima perioadă a anului trecut, cu toate că timpul a fost destul de favorabil executării acestei lucrări. La baza rămînerii în urmă a raionului în ceea ce priveşte stropirile de iarnă în livezi stă lipsa de interes dovedită de unii tehnicieni şi pomicultori care amînă de la o zi la alta efectuarea acestei lucrări pe motiv că... „iarna e lungă". Concepţia este desigur profund greşită. Un adept al acestei păreri este şi tehnicianul Teodorescu Iulian, responsabilul centrului fito-sanitar din Cîmpina. Numai aşa se explică faptul că pînă zilele trecute în comunele deservite de acest centru fusese stropit un număr neînsemnat de pomi. De asemenea, nici în comunele din raza de activitate a centrului fito-sanitar Filipeştii de Pădure, condus de tehnicianul Vlad Ioana, nu au fost obţinute realizări pe măsura posibilităţilor existente în acţiunea de stropire a pomilor. Acest lucru trebuie să dea mai mult de gîndit. Vremea permite să fie intensificat la maximum ritmul stropitului de iarnă al pomilor.

C. PAUL

PE VALEA CARASU

Importante lucrări de amenajare a terenurilor în vederea irigării

De un an şi cîteva luni pe valea Carasu au început lucrările pentru amenajarea unui întins sistem de irigaţii în raza comunelor Mircea Vodă, Satu Nou, Tortomanu etc.

La executarea acestor lucrări au participat cu muncă voluntară numeroşi colectivişti din raion. Datorită acestui fapt canalele principale, în lungime de 40 km, sînt terminate în procent de peste 85 la sută. De asemenea, canalele secundare, pe cele 3.900 de ha care vor fi irigate începînd din anul acesta, sînt executate pe aproape 80 la sută din suprafaţă. Valoarea lucrărilor efectuate prin muncă patriotică se ridică la peste 1.800.000 lei.

Au fost de asemenea terminate construirea şi utilarea staţiilor de pompare. Staţia principală de pompare, de exemplu, este instalată pe un bac de 100 de tone, fiind echipată cu 3 electropompe, cu un debit de 2,4 m^3 de apă pe secundă. Pentru ca aprovizionarea cu apă să se facă în bune condiţii şi în cantităţi suficiente în orice punct al suprafeţei amenajate, au fost instalate încă două staţii mici de repompare.

Pînă în primăvară, lucrările de construire a canalelor vor fi în întregime terminate. În felul acesta colectiviştii din Mircea Vodă, de pildă, vor putea iriga 714 ha, cei din Satu Nou 853 ha, cei din Cuza Vodă 734 ha. Suprafeţe întinse vor fi irigate şi în gospodăriile de stat. La gospodăria de stat din Medgidia, bunăoară, se vor iriga 457 ha, iar la cea din Cuza Vodă 612,5 ha.

Astfel, colectiviştii din comunele şi satele pe al căror hotar se întinde sistemul de irigare şi muncitorii, tehnicienii şi inginerii din gospodăriile de stat amintite, vor putea sili apele Dunării să irige terenurile arabile, să le mărească rodnicia.

Despre foloasele pe care le aduce aplicarea chibzuită a irigării s-au putut convinge multe gospodării colective din raion încă din acest an. Irigînd o suprafaţă de 44 de ha cultivate cu porumb, colectiviştii din Mircea Vodă, de exemplu, au recoltat cîte 6.200 kg porumb boabe la ha, faţă de 2.300 kg cît au obţinut de pe terenul neirigat. Cele peste 170.000 kg porumb realizate în plus, în acest an de pe numai 44 ha constituie numai începutul. La anul, cînd cele 3.900 de ha vor fi în întregime irigate, sporul de producţie va fi de ordinul miilor de tone.

V. CAZACU

Construcţii zootehnice ieftine din materiale locale

Creşterea efectivelor de animale proprietate obştească trebuie precedată, după cum se ştie, de acumulări în construcţii zootehnice. În scopul sporirii numărului de animale, gospodăriile colective din raionul Vaslui au ridicat în ultimele luni numeroase construcţii. Astfel, gospodăriile colective din Armăsoaia, Bogdana, Deleni, Moara Grecilor, Corni Albeşti etc. şi-au construit fiecare cîte un grajd de taurine în capacitate de 50 capete. Gospodăria colectivă „30 Decembrie" din oraşul Vaslui şi-a construit singură două grajduri a 50 de capete fiecare. Multe gospodării colective (Bogdana, Crasna etc.) şi-au construit saivane, iar altele — cea din Corni Albeşti, de pildă — maternităţi. Alte adăposturi sînt în construcţie.

La construcţia adăposturilor s-au folosit ceamurul, vălătucii, piatra, stuful etc., cumpărîndu-se doar ţigla şi cuiele.

TH. I. LEUSTEAN
corespondent

Un schimb de experienţă valoros

Filiala asociaţiei crescătorilor de albine din regiunea Mureş — Autonomă Maghiară a organizat de curînd la Tg. Mureş o consfătuire cu apicultorii. În cadrul consfătuirii au fost analizate rezultatele obţinute pînă în prezent şi indicate măsurile care trebuie luate pentru dezvoltarea continuă a producţiei apicole în regiune.

Din referatele prezentate şi discuţiile care au avut loc, a reieşit că, în condiţiile climatice nefavorabile care au caracterizat sezonul apicol 1960 — acolo unde stuparii au aplicat cu conştiinciozitate metodele avansate de creştere şi întreţinere a familiilor de albine — s-au obţinut realizări însemnate. Astfel, stupinele gospodăriei agricole de stat Sîncrai, ale gospodăriilor agricole colective din comunele Sîntana de Mureş, Cuieşd şi Vadu şi ale U.R.C.C. Tg. Mureş etc., nu numai că au asigurat în întregime rezervele de hrană pentru iernare dar au obţinut — în condiţiile anului trecut — producţii de miere care depăşesc de 2—3 ori media realizată pe întreaga regiune.

Cu toate aceste realizări, consfătuirea a subliniat ca pe viitor, să se dea o atenţie mai mare dezvoltării apiculturii în special în unităţile agricole socialist-cooperatiste, să se practice pe scară largă stupăritul pastoral la masivele melifere importante şi să se acorde o grijă deosebită prevenirii şi combaterii bolilor la albine. De asemenea, metodele înaintate în muncă — chezăşie a obţinerii recoltelor bogate în apicultură, să fie aplicate în toate stupinele şi de către toţi apicultorii.

Pentru traducerea în fapt a acestor recomandări, un rol de seamă, în afara secţiilor agricole raionale, îl au filialele Asociaţiei crescătorilor de albine.

D. G.

La gospodăria agricolă de stat Rîmnicu Sărat, regiunea Ploeşti, se creşte un mare număr de tineret bovin. Prin alăptarea viţeilor cu biberonul, aci s-a reuşit să se obţină un mare spor de creştere în greutate vie.

Gospodăria agricolă colectivă Chirnogeni-Dobrogea în cifre

● În 1960, gospodăria a cultivat 1.700 hectare cu grîu, 1.270 hectare cu porumb, 370 hectare cu floarea-soarelui, 40 hectare cu sfeclă de zahăr. Producţiile realizate au fost cu mult mai mari decît în 1959. La grîu s-au obţinut 1.950 de kg la hectar, adică cu 508 kg mai mult decît în 1959. Producţia de porumb a fost de 3.500 de kg la ha adică cu peste 2.000 de kg mai mult decît în 1959.

● **Sectorul zootehnic al gospodăriei a crescut de la an la an, ajungînd la sfîrşitul lui 1960 la 530 de capete de taurine din care 270 vaci cu lapte; 2.765 ovine, 599 porcine din care 105 scroafe de reproducţie, 8.500 păsări.**

● Pentru adăpostirea animalelor, gospodăria a construit 7 grajduri pentru taurine, 2 grajduri pentru animalele de muncă, 7 coteţe de păsări, 3 îngrăşătorii de porci, 4 saivane etc.

● **Ca urmare a dezvoltării gospodăriei, au crescut şi veniturile băneşti. În 1960, gospodăria colectivă Chirnogeni a realizat suma de 4.482.000 de lei din sectorul vegetal, 698.000 de lei din sectorul animal etc. La suta de hectare de suprafaţă agricolă venitul bănesc a fost de 184.400 lei.**

● Realizarea unor venituri băneşti mari se datorează faptului că gospodăria a vîndut surplusul său de produse statului. În 1960, ea a livrat pe bază de contract, 1.030 de tone de grîu, 890 de tone de porumb, 400 de tone de floarea-soarelui, 5.002 kg lînă, 760.000 de l de lapte de vacă şi 25.000 de l de lapte de oaie.

● **Anul trecut, colectiviştii din Chirnogeni au primit la ziua muncă 9,100 kg cereale, multe alte produse şi 15 lei în numerar. Valoarea zilei-muncă a ajuns la 31,60 lei, faţă de 16 lei cît a fost în anul 1954. Toate aceste cifre oglindesc dezvoltarea multilaterală a gospodăriei şi ridicarea continuă a nivelului de trai al colectiviştilor din Chirnogeni.**

TOMA IOVIŢIU
corespondent

O nouă formă de organizare a brigăzii de tractoare în G.A.S.

Creşterea continuă a producţiei agricole şi reducerea preţului ei de cost depind, în mare măsură, de extinderea mecanizării lucrărilor agricole. De aceea, exploatarea raţională a mijloacelor tehnice existente are o însemnătate deosebită pentru gospodăriile agricole de stat. Ţinînd seama de acest fapt merită cunoscută şi însuşită experienţa G.A.S.-Dîlga, regiunea Bucureşti. Iată cum s-a ajuns la această experienţă şi în ce constă.

Analiza structurii timpului de utilizare a tractoarelor la lucrările agricole ne arată că în sarcina tractoristului apar o serie de operaţiuni care necesită un mare consum de timp şi care, ca atare, diminuează timpul propriu-zis de lucru în brazdă. Cronometrîndu-se aceste operaţiuni a rezultat că în medie se lucrează efectiv în brazdă numai 70—75 la sută din durata normală a zilei de lucru, restul ocupîndu-l timpul de muncă pe care tractoristul trebuie să-l acorde pentru întreţinerea zilnică a tractorului şi maşinii agricole, pentru curăţirea, parcarea, controlul şi punerea la punct a maşinilor, pentru rezolvarea diferitelor incidente ivite în decursul perioadei de lucru. De asemenea, tractoristul (deci şi tractorul) pierde timp pentru obţinerea carburanţilor, lubrifianţilor şi a pieselor de schimb, precum şi pentru operaţiuni mărunte ce ţin de măsurarea, transportarea şi depozitarea lor.

Pentru a se spori randamentul tractoarelor şi, prin aceasta, volumul lucrărilor în cadrul perioadelor optime de executare, este nevoie ca întreruperile necesitate de aceste operaţii să fie cît mai mult reduse şi chiar eliminate astfel ca tractoristul să poată lucra efectiv cu tractorul său întreaga sau aproape întreaga zi de lucru.

În scopul reducerii la maximum a acestor întreruperi, la G.A.S. Dîlga s-a experimentat o nouă metodă de organizare a brigăzii de tractoare. Potrivit acesteia, la 5 tractoare şi maşinile agricole respective s-au adăugat pe lîngă tractorişti un mecanic de întreţinere şi un ajutor al său care au lucrat 6—7 ore în timpul zilei şi 3—4 ore după ce tractoriştii au lăsat lucrul. Întreţinerea zilnică, alimentarea tractoarelor, parcarea lor şi a maşinilor etc., au fost trecute în seama mecanicului şi a ajutorului. În felul acesta, mecanizatorul a putut urca dimineaţa direct la volanul tractorului şi a putut lucra efectiv zece ore în brazdă, cîştigînd astfel timpul care înainte era alocat, în cadrul timpului de lucru, îngrijirilor şi operaţiilor mai sus amintite.

Pentru a demonstra practic sporul de producţie ce se poate realiza prin executarea întreţinerii tractoarelor şi maşinilor agricole şi a celorlalte operaţiuni amintite mai înainte, de către mecanicul agricol de întreţinere şi ajutorul său, dăm în cele ce urmează rezultatele obţinute la G.A.S Dîlga.

Pentru ca în interpretarea rezultatelor să nu intervină erori, cronometrările şi măsurătorile s-au executat asupra tractoarelor care dezvoltau puteri comparabile şi care au executat aceeaşi lucrare agricolă, pe aceeaşi parcelă de teren. Astfel, s-au luat 5 tractoare U.T.O.S.-26 şi un tractor U.T.O.S.-27 (3 în brigada experimentală şi 3 în brigada martor), lucrarea fiind arătura de vară la 30 cm adîncime.

Productivitatea medie orară raportată la timpul cît s-a lucrat efectiv în cîmp a fost practic aceeaşi pentru ambele brigăzi (respectiv 0,2960 ha la brigada martor şi 0,2976 ha la brigada experimentală). Trebuie menţionat că în timpul operativ de lucru în cîmp s-a inclus şi timpul consumat pentru rezolvarea incidentelor ivite în desfăşurarea lucrului şi care se execută de către tractorist, ajutat eventual de mecanicul de întreţinere. Arătura s-a executat în teren uscat cu rezistenţă specifică mare, care a solicitat întreaga forţă de tracţiune a tractoarelor.

Din analiza comparativă a cronometrărilor a rezultat că prin folosirea mecanicului agricol şi a ajutorului său la întreţinerea tractorului şi a maşinii agricole s-au economisit în medie zilnic 115 minute pentru fiecare tractor. Timpul efectiv de lucru în cîmp, calculat pe schimb de 10 ore, a crescut de la 7 ore şi 47 minute la 9 ore şi 42 de minute. Producţia medie zilnică, calculată la 10 ore pe schimb, a fost de 2,89 ha/zi la brigada experimentală faţă de 2,31 ha/zi la brigada martor. Sporul de productivitate obţinut a fost de 25,1 la sută.

Întreţinerea tractoarelor şi maşinilor agricole a fost executată în condiţii calitativ superioare, iar asistenţa tehnică a redus la minimum întreruperile pricinuite de defecţiuni. În afară de aceasta s-a putut face şi o economie de inventar mărunt (găleţi, chei etc.). Evidenţa lucrărilor executate precum şi a consumurilor specifice a fost mult mai corect şi mai operativ ţinute. De asemenea, decontarea cu contabilitatea a fost mai operativă şi mai uşor de verificat. A crescut cointeresarea materială a lucrătorilor, în special a tractoriştilor, pentru utilizarea cu maximum de randament a parcului de maşini şi tractoare, de asemenea pentru realizarea unor lucrări calitativ superioare.

Continuarea experimentării, executată în perioada 28 august — 27 septembrie 1960, a dus la următoarele rezultate:

	BRIGĂZILE EXPERIMENTALE				BRIGADA MARTOR	DIFERENŢE	
	B 1	B 2	MEDIA	MEDIA RECALC. la 1375 ore		ORE	%
ORE LUCRATE DIN CARE	1150	1277	1213	1375	1375	-	-
EFECTIV IN CÎMP	984	1003	993	1125	810	315	38,8
%	85,6	78,5	81,8	81,8	58,9	-	-
ÎNTREŢINERI REPARAŢII	106	214	160	182	526	344	65,4
%	9,2	16,7	13,2	13,2	38,2	—	—
INTEMPERII	60	60	60	68	39	29	74,4
%	5,2	4,7	4,9	4,9	2,8	—	—

Din analiza datelor din tabel rezultă:

Deşi au executat, în medie, cu 162 ore mai puţin decît brigada martor, tractoriştii celor 2 brigăzi experimentale au realizat, în medie, 993 ore de lucru efectiv în cîmp. Brigada martor a realizat doar 810 ore. Aşadar la un număr mai mic de ore de lucru, brigăzile experimentale au lucrat, în medie, efectiv în cîmp cu 183 de ore mai mult decît brigada martor. Ţinînd seama că, după cum am văzut, productivitatea medie orară este practic aceeaşi pentru timpul efectiv de lucru în cîmp, reiese că randamentul tractoarelor şi al tractoriştilor din brigăzile experimentale e cu 22,5 la sută mai mare.

Dacă calculăm sporul de ore de lucru efectiv în cîmp pentru cazul cînd brigăzile experimentale ar fi lucrat acelaşi număr de ore (1.375) ca şi brigada martor, rezultă că aceasta din urmă a fost depăşită cu 315 ore. Acest număr de ore de lucru efectiv în cîmp echivalează cu o sporire cu 38,8 la sută a indicelui de utilizare a tractoarelor din brigăzile experimentale faţă de brigada martor. În favoarea brigăzilor experimentale pledează, după cum lesne se observă din tabel, şi timpul — cu 65,4 la sută mai redus — consumat de către acestea pentru îngrijiri şi reparaţii. Datele prezentate duc clar la concluzia că noua formă de organizare a brigăzilor de tractoare, experimentată la G.A.S. Dîlga, asigură folosirea mai eficientă a maşinilor.

I. DONCIULESCU
şi E. JIANU
din Departamentul Gostat

Încheierea lucrărilor Plenarei C.C. al P.C.U.S.

În agricultura Uniunii Sovietice s-au obținut succese grandioase

Timp de nouă zile (10—18 ianuarie a.c.), Plenara C.C. al P.C.U.S. și-a desfășurat lucrările la Kremlin, dezbătînd probleme de mare însemnătate pentru continua dezvoltare a agriculturii Uniunii Sovietice. Cum s-a mai anunțat, la lucrările Plenarei au luat parte membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, fruntași în muncă de la sate, specialiști și organizatori ai producției agricole, oameni de știință, conducători ai organelor de partid și sovietice. Vorbitorii au scos în relief grandioasele succese obținute în agricultura Uniunii Sovietice și au făcut importante propuneri în vederea obținerii de noi victorii în agricultură.

Traducînd în viață sarcinile trasate de P.C.U.S. și guvernul sovietic, oamenii muncii din agricultura Uniunii Sovietice au obținut în 1960 recolte bogate, care au întrecut pe cele obținute în 1959. În R.S.F.S.R., de pildă, recolta globală de cereale din anul trecut a fost de 4,8 miliarde puduri (1 pud — circa 16 kg), ceea ce înseamnă o creștere de 522 milioane puduri față de recolta din anul 1959. În același timp a crescut și producția plantelor tehnice, mai ales a sfeclei de zahăr, astfel încît din recolta de sfeclă de zahăr din anul trecut, R.S.F.S.R. va produce peste 100 milioane puduri zahăr, adică de 1,5 ori mai mult decît în anul 1959. Obținîndu-se o producție sporită de sfeclă, a fost nevoie să se crească capacitățile industriei zahărului, echivalentă cu 20 de fabrici noi de zahăr. R.S.F.S.R. a livrat statului sovietic în 1960, cu 1,24 mil tone carne, cu 1.100.000 tone lapte, cu 4 mil chintale lînă și cu 627 milioane ouă mai mult decît în anul 1959.

Un alt fapt scos în evidență la lucrările Plenarei C.C. al P.C.U.S. este și acela că în numeroase gospodării din Ucraina se produc cîte 100—200 chintale de carne și circa 400—500 chintale lapte la 100 de ha.

Atît în R.S.F.S.R., R.S.S. Ucraineană, R.S.S. Bielorusă cît și în celelalte republici, s-au înregistrat importante realizări care contribuie la grandioasele succese ale agriculturii Uniunii Sovietice.

La Plenară s-a subliniat că pămînturile desțelenite dau în prezent statului sovietic miliarde de puduri de cereale. R.S.F.S.R., bunăoară, unde au fost desțelenite 16 milioane hectare, a dat pînă în prezent de pe aceste pămînturi valorificate, 3 miliarde 200 milioane puduri de cereale (circa 5 milioane 120 mii de vagoane) astfel încît cerealele obținute au compensat cheltuielile investite. Vorbind în cadrul Plenarei, acad. Lisenko a denumit regiunile pămînturilor desțelenite „grînarul țării precedent ca întindere și posibilități al Uniunii Sovietice, unde pot fi obținute cele mai ieftine cereale, carne, lapte și alte produse".

În vederea dezvoltării pe mai departe a agriculturii, Plenara C.C. al P.C.U.S. a dezbătut pe larg problema lărgirii mecanizării, folosirii pe scară mai înaltă a îngrășămintelor chimice, răspîndirii întreprinderilor intercolhoznice, creșterii animalelor și multe alte probleme.

Tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov a atras atenția asupra necesității lărgirii suprafețelor cultivate cu porumb și îndeosebi cu porumb pentru siloz. De asemenea, tovarășul Hrușciov a atras atenția, printre altele, asupra respectării unui sistem de plată, care să stimuleze pe fruntași și valoroasele lor realizări, asupra necesității unui control nemijlocit de către conducători al îndeplinirii prevederilor planului de stat.

În cadrul Plenarei C.C. al P.C.U.S. din 10—18 ianuarie, s-a desfășurat un minunat schimb de experiență. Aici s-a vorbit despre experiența zecilor de mii de fruntași din agricultură. S-a arătat, de pildă, că la cultura porumbului, tractoristul fruntaș Piotr Denisenko din ținutul Stavropol, a obținut în medie anul trecut de pe 520 hectare, o producție de 7.600 kg știuleți la ha. Iar de pe 75 ha o producție de 13.000 kg știuleți la ha. Uzbeka Tusunoi Ahunova, conducătoarea unei brigăzi complexe a obținut în medie 4.200 kg bumbac la ha. Maria Neniuk, mulgătoare dintr-un colhoz din regiunea Jitomir a obținut anul trecut în medie 7.782 litri de lapte pe cap de vacă furajată, iar Evghenia Doliniuk, fruntașă cultivatoare de porumb din regiunea Ternopol a obținut împreună cu membrele echipei conduse de ea, de pe o suprafață de 20 ha — 167 chintale porumb boabe la ha, și 982 chintale porumb masă verde la ha de pe alte 105 ha.

Încheind dezbaterea celei de a doua probleme de pe ordinea de zi: „Cu privire la îndeplinirea planului de stat și a angajamentelor socialiste în ce privește producția și vînzarea către stat a produselor agricole și animaliere în anul 1960 și cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii", Plenara C.C. al P.C.U.S. a adoptat o hotărîre corespunzătoare, aprobată în unanimitate de participanți. De asemenea, Plenara C.C. al P.C.U.S. a luat și alte hotărîri care vor fi publicate în presa sovietică.

NOTĂ

Cele două mîini care se strîng...

Imperialiștii americani furnizează guvernului reacționar și ilegal al prințului Boun-Oum avioane cu reacție T-6, care au și intrat în acțiune, piese de artilerie, instructori militari...

Amestecul S.U.A. în conflictul din Laos, sprijinul acordat de ele rebelilor au fost confirmate recent chiar de un ziarist american. Iată ce scrie acesta despre avantpostul rebelilor, situat în fața localității Louang-Prabang: „Pe jos și agățate de pereți, numeroase uniforme. Intr-un colț un post de radio portativ și o mulțime de lăzi cu muniție marcate cu simbolul bine cunoscut al ajutorului (halal ajutor! n.n.) american în Sud-Est: două mîini care se string...".

Două mîini care se string... Aceasta este marca pe care imperialiștii americani o aplică pe lăzile cu armament trimis să ațîțe și să încingă focul războiului în Asia, ca și în Africa.

Două mîini care se string în jurul gîtului popoarelor înrobite de imperialiști. Nici nu se putea o marcă mai sinceră, mai adevărată.

Numai că popoarele subjugate le opun imperialiștilor altă marcă — simbol. Două brațe puternice care sfarmă cătușele, lanțurile!

ANTON ALEXE

Din R. P. D. Coreeană

Satul Samdigan pe drumul progresului

În provincia Hvanheul de Sud, în județul Diaren, pe șoseaua care traversează unul din cele mai întinse șesuri ale R. P. D. Coreene, se află localitatea Samdigan — o așezare rurală de tip orășenesc.

Pe malurile fluviului Diarengan, care brăzdează cîmpii, cît cuprinzi cu ochii se întind ogoare pe care vara cresc holde bogate. Aici au apărut și case noi, acoperite cu țiglă, stațiuni pentru pomparea apei, construcții zootehnice și altele.

Începutul marilor schimbări intervenite în viața țăranilor de aici datează din aprilie 1954 cînd ei au format o cooperativă agricolă de producție. Pe atunci gospodăria grupa numai 55 de familii de țărani săraci. In 1958 ea s-a unit cu alte trei cooperative din satele apropiate — Kiohian, Hanrim și Seksen și așa a luat naștere cooperativa agricolă comasată din Samdigan, care grupează în prezent 630 familii și dispune de o suprafață arabilă de 641 ha. În 1959, numărul bovinelor a crescut de 68,5 ori iar al porcilor de 44 ori față de 1955.

În prezent, cooperativa este electrificată și s-au terminat și lucrările de irigare. Muncile de cîmp, care necesită un mare volum de muncă, sînt mecanizate în proporție de 98 la sută. Atelierele de reparații și tîmplărie ale cooperativei sînt utilate cu mașini-unelte așchietoare, cu aparate de sudat etc. Ele acoperă nevoile de unelte și inventar simplu ale cooperativei.

În satul Samdigan s-au construit instituții social-culturale, creșe, grădinițe de copii, un club cu 700 de locuri, unde sînt prezentate filme și activează diferite cercuri de artiști amatori.

Anul acesta cooperativa a strîns o recoltă bogată, iar membrii ei au obținut venituri mari.

EVENIMENTELE DIN CONGO

Crește împotrivirea poporului congolez față de clica agenților imperialiști

Din Congo continuă să sosească vești despre energia cu care poporul congolez se împotrivește uneltirilor colonialiștilor și ale agenților lor, clica reacționară Mobutu, Kasavubu și Chombe. Valul nemulțumirilor a cuprins pînă și trupele aflate în slujba acestora. Săptămîna trecută agențiile de presă au relatat despre puternicile tulburări care au avut loc în rîndul trupelor din garnizoana Thysville, unde se afla întemnițat șeful guvernului legal al Republicii Congo, Patrice Lumumba. Soldații s-au răsculat și i-au arestat pe ofițeri. Pentru cîteva ore, Lumumba a fost scos din închisoare de către răsculați. Corespondenții de presă au relatat că un rol hotărîtor în izbucnirea răscoalei din această tabără militară l-a jucat propaganda făcută de partizanii lui Lumumba. Pentru potolirea tulburărilor a fost nevoie să se deplaseze la fața locului înșiși Mobutu și Kasavubu care i-au „liniștit" pe răsculați cu tot felul de promisiuni.

Dar cu aceasta slugoii colonialiștilor nu pot fi de loc liniștiți. Pe zi ce trece, ei continuă să piardă terenul în întreaga țară. Răscoala de la Thysville s-a extins și în alte tabere militare ale mobutiștilor. Sîmbăta trecută au avut loc puternice tulburări și în tabăra militară Nkokolo, (fosta tabără Leopold) cea mai importantă tabără militară din apropierea Leopoldvill-ului. Agenția de presă France Presse scria că agitația care a început în această tabără sîmbătă seara a luat asemenea proporții încît s-a produs un veritabil exod în plină noapte al ofițerilor și familiilor lor. Soldații țineau adunări, fie pentru a-și afirma poziția lor politică, fie pentru a revendica o sporire a soldelor. În cursul celei de a doua zi, împrejurimile taberei ofereau un spectacol de debandadă.

Nici situația lui Chombe, șeful așa zisului guvern din provincia Katanga, nu este mai bună. Încercările pe care le-a făcut pînă în prezent de a-și asigura din nou controlul la Manono, unde — după cum se știe — trupele congoleze au restabilit săptămîna trecută autoritatea guvernului legal de la Stanleyville, au suferit un eșec. În ciuda ajutorului dat de „forțele O.N.U." care au atacat trupele congoleze la Manono în cursul zilei de duminică, aeroportul din această localitate a rămas sub controlul forțelor credincioase guvernului legal. Pentru a-și salva situația, Chombe a introdus un regim de cumplită teroare împotriva populației din Katanga. Sute de oameni au fost arestați și zvîrliți în închisori, unde sînt supuși unui regim de exterminare.

Răscoalele în rîndul polițiștilor și soldaților clicii Mobutu—Kasavubu au loc în momentul în care, după cum se știe, uneltele colonialiste au pierdut controlul asupra unei mari părți a țării. Faptele arată că cu tot sprijinul pe care trădătorii poporului congolez îl primesc din partea stăpînilor lor belgieni și americani, cu tot ajutorul de care trădătorii se bucură din partea trupelor O.N.U. în Congo, poziția lor devine tot mai șubredă.

Uneltele colonialiste l-au transferat pe Lumumba într-o închisoare din Katanga

Cît de precară este dominația slugoilor colonialiști în Congo o dovedește și măsura pe care ei au luat-o zilele trecute de a-l transfera pe primul ministru al guvernului legal al Republicii Congo, Patrice Lumumba, din închisoarea din Thysville într-o închisoare din Katanga. La Thysville se află toată divizia blindată a lui Mobutu, precum și alte trupe și polițiști înarmați cu arme moderne primite de clica Kasavubu-Mobutu de la stăpînii săi colonialiștii belgieni și americani. Dar toate acestea n-au fost suficiente pentru a-l ține pe Lumumba și pe ceilalți demnitari congolezi sub o „pază sigură". Împreună cu Lumumba au fost transferați în închisoarea din Katanga și Mpolo, ministru în guvernul legal congolez, și Okito, președintele senatului Republicii Congo. În timpul transportului de la o închisoare la alta, cei trei conducători ai poporului congolez au fost supuși unor torturi bestiale. Ei au fost bătuți îngrozitor. In momentul cînd au fost scoși din avion, pe aeroportul din Elisabethville, ei au fost înconjurați de jandarmii lui Mobutu și au fost bătuți cu bastoanele de cauciuc, au fost loviți în obraz cu patul puștii, cu cizmele și cu pumnii. Sînt fapte care arată încă odată cu cîtă ură se răfuiesc colonialiștii cu conducătorii luptei pentru libertatea poporului congolez, fapte care demonstrează cît de sălbatice sînt metodele la care se dedau colonialiștii pentru a-și menține dominația lor.

Și toate aceste revoltătoare acte de barbarie s-au petrecut sub ochii trupelor O.N.U. care se aflau pe aeroportul din Elisabethville și care n-au mișcat un deget pentru a pune capăt unor asemenea samavolnicii. Ori, după cum se știe, trupele O.N.U. au venit în Congo la cererea guvernului legal, în frunte cu Patrice Lumumba, pentru a contribui la normalizarea situației din țară. Dar în loc să acționeze în sprijinul intereselor poporului congolez, trupele O.N.U. s-au transformat — cu sprijinul direct al secretarului general al O.N.U., Hammarskjoeld — într-o unealtă a cercurilor colonialiste și a marionetelor lor.

Acțiunile sălbatice și atacurile mîrșave ale imperialiștilor și ale slugilor lor nu pot intimida însă poporul congolez. El își continuă cu energie lupta pentru un stat centralizat unic, liber și independent. În lupta sa pentru acest țel, el se bucură de sprijinul și simpatia țărilor socialiste, al întregii omeniri progresiste. Cele ce se întîmplă în Congo dovedesc nu puterea ci slăbiciunea care devine din zi în zi mai accentuată a colonialiștilor. Și nu mai este departe ziua cînd rînduielile colonialiste, aceste rînduieli blestemate, care au adus atît de multe nenorociri popoarelor, vor dispare și de pe pămîntul Republicii Congo.

SPORT

„Cupa satelor" la șah

In ziarul nostru nr. 699 din 6 ianuarie a.c., am înfățișat pe larg felul cum va fi organizată „Cupa satelor" la șah prin corespondență.

La cererea unor cititori care nu au putut lua cunoștință de regulamentul acestei importante competiții și pentru a veni totodată în sprijinul Federației Romîne de Șah, redăm, pe scurt, modul cum va fi organizată această întrecere de masă.

Pentru a da posibilitatea organizării unor concursuri colective și răspîndirii pe o scară mai largă a jocului de șah în rîndul oamenilor muncii de la sate, subcomisia de șah prin corespondență **din cadrul Federației Romîne de Șah a luat inițiativa instituirii unui concurs republican pe echipe intitulat „Cupa Satelor",** la care vor putea participa pe bază de înscriere, echipe sătești compuse din 3 jucători (băieți, fete sau mixte).

Fiecare comună sau sat poate participa cu un număr nelimitat de echipe. In acest fel se pot constitui echipe cu jucători (jucătoare) dintre colectiviști, lucrători în G.A.S. și S.M.T., membrii ai cooperației meșteșugărești, școlari, profesori, medici etc.

Concursul se va disputa în două etepe: semifinala — **interval în care echipele participante vor fi împărțite în grupe de cîte 5, urmînd să se califice în finală echipa cîștigătoare a grupei;** finala — **care se va disputa între echipele cîștigătoare ale grupelor din semifinale.**

Echipa cîștigătoare va primi cupa pusă în joc, iar următoarele patru vor primi premii și diplome.

Acest concurs, care va deveni tradițional, se va disputa periodic din doi în doi ani.

Inscrierile se primesc pînă la 31 ianuarie 1961, pe adresa următoare: Federația Romînă de Șah, strada Vasile Conta nr. 16, București. Participanții sînt rugați să menționeze pe plic „Pentru Cupa Satelor".

Ediția 1961 a concursului va începe la 1 martie 1961.

„Ciorchinele mîniei"... anului 1960

A fost o emisiune televizată neobișnuită. Ea a început în mod surprinzător. Pe ecranul televizorului au apărut oameni epuizați și zdrențuiți. Ochii lor mari și triști priveau drept în obiectivul aparatului de filmat. Oamenii întindeau mîinile muncite și arse de soare. În palmă se vedeau niște monede.

— Șaptezeci de cenți! — spunea cu mîhnire unul dintre ei. Șaptezeci de cenți pentru o întreagă zi de muncă...

Este prețul a două pachete de țigări.

Unde se petrece aceasta? In colonii? In secolul trecut?

Un glas din televizor răspunde:

— Nu! Acestea nu se petrec in Congo, la Johannesburg sau la Capetown. Ele se petrec în Florida anului 1960. Acești oameni sînt cetățeni ai Statelor Unite ale Americii. Sînt muncitori agricoli nomazi. Este o poveste despre America... Ei sînt „chiorchinele mîniei" anului 1960.

Această emisiune neobișnuită a apărut pe ecrane într-o zi de sărbătoare numită „Ziua recunoștinței"; ea își are începutul în străvechile sărbători ale recoltei organizate de primii coloniști ai Americii. Posturile de televiziune lansează în această zi solemnă cele mai pompoase și mai vesele sloganuri: „Pace și fericire Americii blagoslovite" — cîntă în aceste zile glasuri voioase.

Și iată că printre stelele de la Hollywood, printre fracurile și plastroanele albe ca zăpada ale fandosiților de la televiziune, au apărut pe neașteptate oameni cu ochii triști, îmbrăcați în zdrențe. Inăbușind cîntecele dulci, timp de o oră viața amară a pus stăpînire pe canalul companiei de televiziune „Columbia Broadcasting System". Cunoscutul comentator Eduard Morrow a prezentat pelicula de film pe care el, împreună cu ajutorii săi, au realizat-o în vara anului 1960. Această emisiune s-a numit „Recolta rușinii".

Aparatul de filmat a arătat copii slabi, pe jumătate goi, care scormoneau prin gunoaie în căutare de alimente, magazii din placaj și corturi găurite în care pe timp de ploaie se adăpostesc familiile muncitorilor agricoli, strîns lipiți unul de celălalt, drumuri nesfîrșite pe care zi și noapte călătoresc milioane de americani flămînzi, căutînd orice de lucru.

...Operatorul cinematografic ne apropie de o femeie care recoltează boabe.

— Cîți litri de lapte cumpărați pentru copiii dumneavoastră? — întreabă speakerul.

Femeia lasă o clipă lucrul și îl privește cu nedumerire. I se pare ciudată această întrebare absurdă.

— Noi nu cumpărăm lapte — răspunde dînsa. Nu ne putem permite...

Aceste cuvinte conțin tragedia îngrozitoare a muncitorilor agricoli.

Cîți oropsiți dintre aceștia există în S.U.A.? Morrow spune că sînt 3 milioane. Este posibil ca numărul lor să fie mai mare pentru că nimeni nu i-a numărat. Odată cu venirea căldurii ei se adună în uriașe tabere și așteaptă acolo pe cei care vin să-i angajeze. Aparatul de filmat arată una din aceste tabere din statul New Jersey, la cîteva mile de Princetown. Tabăra seamănă cu un lagăr de concentrare. Aci sînt sîrmă ghimpată, mizerie, murdărie, boli.

Alături au fost construite grajduri noi pentru caii de curse. Construcția acestor grajduri a costat o jumătate de milion de dolari.

Pentru ca să nimerești pe listele celor angajați, trebuie să dai în scris celui ce te angajează dreptul ca el să scadă ceva din viitorul tău salariu. Apoi se ivesc camioanele de transport ai căror șoferi vor scădea de asemenea din salariu suma cuvenită pentru transportul pînă la locul de muncă. După cum afirmă Morrow, muncitorului i se ia și pielea încă înainte ca el să înceapă să lucreze. Urmează apoi drumul lung și „hrana rece" ca oamenii să nu moară de foame. Pentru acestea se va scădea de asemenea o sumă din salariu.

Morrow povestește despre acest drum: „Fructele și legumele culese de muncitori — spune el — sînt transportate în așa fel încît să se evite orice zguduiri. Un aparat special menține în vagoane o temperatură potrivită. Există legi speciale de stat care prevăd că la transportarea vitelor trebuie respectate cu strictețe orele de hrănire, adăpare, precum și cele cinci ore de odihnă pe zi. În schimb, bărbații, femeile și copiii care sînt aduși din Sud pe ogoarele din Nord călătoresc cîte 10 ore fără oprire, fără apă și fără hrană".

După o săptămînă de muncă recolta este adunată. Vine ziua plății și totodată a reținerii datoriilor. În mînă, oamenilor le rămîn cîțiva gologani. Foamea, oboseala și supărările le macină sufletele. Negustorii de băuturi spirtoase de prin partea locului cunosc dinainte ora cînd se dau salariile. În tabere apar camioane încărcate cu lăzi de wisky. Iar dimineața încep din nou drumurile nesfîrșite.

Pe ecran apare familia muncitorului Roach. Este de acum bătrîn, încovoiat de muncă, și mîinile mari îi atîrnă lipsite de vlagă. Fetița, de vreo zece ani, se lipește de tatăl său. Fiul are vreo 15 ani. Are o față inteligentă, o privire gînditoare și ține în mîini o carte zdrențuită. Mama șade pe pămînt sprijinită de un copac.

— Cît drum ați străbătut pînă în prezent? întreabă comentatorul.

— Aproape 1.600 de mile și de lucru tot nu găsim — răspunde bătrînul.

— Unde și-a petrecut noaptea trecută familia dvs.?

— În pădure, la marginea drumului.

— Cîți bani aveți acum?

Bătrînul se caută în buzunare și scoate mărunțiș. El numără:

— Exact un dolar și 45 de cenți.

Nu e mult de cînd în ziarul local a apărut o notă care arăta că mecanizarea lucrărilor de recoltare va înrăutăți și mai mult viața muncitorilor agricoli. Va deveni cu mult mai greu de găsit de lucru. Unul dintre muncitori i-a spus corespondentului: „Mașina ne omoară. S-o ia dracu împreună cu progresul, știința și tehnica".

Gîndiți-vă la aceste cuvinte! Numai în condițiile capitalismului, unde știința și tehnica nu ajută omului ci îl omoară, pot ieși asemenea cuvinte din gura unui om muncitor.

Tragică este situația copiilor muncitorilor agricoli. Din zori și pînă noaptea ei muncesc pe ogoare împreună cu vîrstnicii. Cei mai mulți dintre ei rămîn analfabeți. Morrow afirmă că numai unul la 500 de copii merg la școala elementară și numai în anumite perioade. În istoria Statelor Unite nu s-a înregistrat vreun caz cînd copilul unui muncitor agricol a putut să-și facă studiile într-un colegiu.

...Un stol uriaș de păsări călătoare acoperă jumătate din cer. Ele zboară deasupra taberei muncitorilor și plin de tristețe răsună glasul comentatorului: „Guvernul S.U.A. cheltuiește în fiecare an 6,5 milioane dolari pentru apărarea păsărilor călătoare. În același timp însă, Congresul refuză să aloce 3,5 milioane dolari pentru organizarea învățămîntului copiilor muncitorilor agricoli nomazi".

În convorbirea avută cu Morrow, ministrul Muncii din S.U.A. a recunoscut: „Situația acestor oameni este îngrozitoare. Ei constituie o masă uriașă. Eu consider că ei se găsesc în afara vieții. Acești oameni țipă după ajutor. Muncitorii, copiii lor, soțiile lor, viața lor sînt o rușine a Americii".

Da, ei sînt o rușine a Americii. Este o rușine a capitalismului american în condițiile căruia se menține robia, care nu se deosebește cu nimic de clasica robie colonială din secolul al XIX-lea.

Ziarul „New York Times" a calificat emisiunea lui Morrow drept „șocantă". E lesne de închipuit fiorul de gheață pe care l-au simțit fermierii care au privit în față pe robii actuali. Este știut doar că potrivit aceluiași ziar, în ultimii 20 de ani în Statele Unite s-au ruinat și și-au pierdut fermele aproape 5 milioane de fermieri.

(Articol apărut în ziarul „Pravda" sub semnătura lui B. Strelnikov, corespondentul ziarului în S.U.A.)

Intre Dunăre și Mare

(Urmare din pag. 1)

Țăranii muncitori din Viile Noi, Cataloi, Costinești, Negru Vodă etc. au străbătut numai în cîțiva ani drumul de la satul de bordeie al trecutului la satul de astăzi cu aspect și trai orășenesc. Cum de-a fost cu putință străbaterea acestui drum într-un timp așa de scurt? Răspunsul e simplu. La chemarea organizațiilor de partid și sub conducerea lor, colectiviștii au trecut la dezvoltarea gospodăriilor colective, la întărirea acestora. Fiind puternice, gospodăriile colective au putut adăuga contribuția lor (în valoare de zeci de milioane de lei) la ajutorul cu bani și materiale acordat de stat prin sfaturile populare. Fondurile bănești și materialele au fost folosite cu chibzuință. Au fost folosite aproape numai pentru ceea ce colectiviștii nu puteau face singuri. *Munca voluntară a colectiviștilor din Dobrogea pentru înfrumusețarea și modernizarea satelor a dus în 1960 la economii de circa 30 de milioane lei.*

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"